

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Romæ, M. DCC. XIX.**

Pars Tertia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](#)

IN CANONE M^I
U N I C U M
DE JURE-PATRONATUS

*Desumptum ex Sexto Decretalium
tit. 19. lib. 3.*

COMMENTARIA.
PARS TERTIA.

Canon Unicus.

BONIFACIUS VIII.

SI Laicus Juspatronatus Ecclesiæ sibi competens eidem, vel alteri Ecclesiæ, seu loco Religioso duxerit conferendum, hujusmodi collatio, quamvis absque assensu Episcopi facta fuerit, efficax est censenda. Per præfatam tamen collationem Juri Episcopi, qui eidem assensum non præbuit, nolumus in aliquo derogari.

Verùm licet Patronus Laicus ad præsentandum, tempus habeat quadrimestre dumtaxat: Ecclesia tamen, vel Monasterium, cui facta est à Laico Jurispatronatus collatio, tempus habet semestre. Et omnino quantum ad præsentationem pertinet, non ut Patronus Laicus, sed ut Patronus debet Ecclesiasticus reputari.

COMMENTARJUM

EX hoc Canone sequentes deducuntur conclusiones.

Prima : PATRONUS LAICUS POTEST DONARE ECCLESIE, SEU LOCO RELIGIOSO JUSPATRONATUS, ETIAM SINE CONSENSU EPISCOPI ; ET TUNC JUSPATRONATUS EVADIT ECCLESIATICUM.

Seconda : PATRONUS LAICUS AD PRÆSENTANDUM HABET QUADRIMESTRE, ECCLESIASTICUS VERO SEMESTRE.

Ità *Glos. Monach. Gemin. Archidiac. hic, Abb. in cap. de Monach. de Præben. num. 13., Lamberin. de Jurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. 5. art. 5. per tot., Paul. de Cittadin. eodem tractat. par. 6. art. 3. num. 34., Vivian. eodem tract. par. 2. lib. 7. cap. primo, Bonden. colluct. Legal. 13. num. 1. tom. 1., Antonell. de tempor. Legal. lib. 3. cap. 5. num. 1., Perez de Lara de Annivers., & Cappellan. lib. 2. cap. 9. num. primo, Amofaz. de Caus. piis lib. 3. cap. 13. num. 18., Garz. de Benefic. par. 10. cap. 2. num. 6., Capon. discept. 74. num. 17. tom. 2., Barbos. de Offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 72. num. 126., Garz. de Benefic. par. 5. cap. 9. num. 209., Card. de Luc. de Jurepatr. dist. 64. num. 3., Rot. in Senogallien. Beneficii 23. Aprilis 1703. §. Etenim coram bo: me: Muto, & in Hostunen. Beneficii 28. Martii 1710. §. Veràm etiam coram R.P.D. Ansaldo.*

Tempus hoc præsentandi fuit à Summis Pontificibus statutum favore publico, nimirum ne Patroni haberent effrenatam libertatem procrastinandi præsentationem ad quodcumque tempus eis bene visum in grave præjudicium, quod Ecclesiæ, & Loca Sacra patiuntur ob diutinam eorum vacationem, *Bald. consil. 1. num. 6. volum. 3.* Ratio autem quarè Patrono Laico concessum fuit tempus quatuor mensium ad præsentandum, Ecclesiastico verò sex mensium est illa eadem, quam superius dedimus *Par. II Canon. IX. X. XI. in Comment. num. 2.*; Nimirum quia Patronus Laicus habet Jus variandi, & plures accumulativè præsentandi, quod fuit denegatum Patrono Ecclesiastico, idèò ad faciendam compensationem Patrono Laico conceditur quadrimestre, & Ecclesiastico semestre, *Lamberin. de Jurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. prima art. primo num. 7.*, *Perez Lara de Annivers., & Cappell. lib. 2. cap. 9. num. 10.*; Sed quia fugit irrevocabile tempus.

Non secus ac Flumen, neque enim confertere Flumen

Nec levis hora potest, sed ut Unda impellitur Unda.

Urgeturque eadem veniens, urgetque priorem.

Tempora sic fugiunt pariter &c.

ut cecinit *Ovid. Metam. lib. 15.*; Ideò Patronus debet esse sollicitus, & attentus in explendo suam præsentationem, nec permittere, ut sibi tempus hoc à Jure assignatum aufugiat, aliàs provisio Beneficii liberè devolveretur ad habentem instituire, ut dicam infra *Casu sequenti*.

Quoad primam conclusionem jam quamplures casus examinavimus supra *Par. II. Canon. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.*, ex quibus illam deduximus; quoad verò secundam, quæ etiam probatur ex *Canone III.*, & ex *Canone XXIII.*, & *XXIV.*, de quibus supra d. *Par. II.* sequentes examinantur Casus.

ARGU-

ARGUMENTUM.

Terminus à Jure, vel ab Homine in limine fundationis præfixus Patrono ad præsentandum, à quo die incipiat currere, & an sit servandus in Cappellaniis merè laicalibus.

SUMMARIUM.

- 1 Patronus nisi præsentet intrà terminum à jure statutum, Proviso Beneficii liberè devolvitur ad Ordinarium. Limita, ut num. 2. & 3.
- 4 Præsentatio facta extrà tempus à jure præfixum, nullum jus tribuit præsensato, nec impedire valet devolutionem Beneficii ad Ordinarium.
- 5 Collatio Beneficii facta à Collatore, elapso semestri, nullum jus tribuit.
- 6 Clementina Cùm ei de concess. præben. in quo sensu loquatur 2 vide num. 21.
- 7 Terminus à jure assignatus ad præsentandum incipit currere non à die vacationis, sed à die vera, & certæ scientie vacationis Beneficii, & num. 33. & 34.
- 8 Ignorantia supina, crassa, & inverisimilis vacationis non attenditur.
- 9 Quodlibet impedimentum impedit cursum temporis Patrono ad præsentandum, & Collatori ad conferendum.
- 10 Regi, aut Principi Supremo, quantumcumque scienti non currit tempus ad præsentandum.
- 11 Terminus à Fundatore præfixus ad præsentandum incipit currere à die scientie vacationis.
- 12 Pēna devolutionis fuit introducta ad effugiendam, & compescendam negligentiam Patroni in præsentando.
- 13 Ignorantia vacationis Beneficii, & quodlibet impedimentum præservat jura Patroni à devolutione ad Superiorem.
- 14 Enumerantur impedimenta, ob quæ tempus præsentandi Patrono non currit, & num. 15. & 16.
- 17 Præfixio termini unius mensis ad præsentandum per Fundatorem indicta primo instituto in Jure patronatus, an censetur repetita quoad substitutos.
- 18 Scientia Compatroni nocere non potest in præsentando alteri Compatrono ignorantie vacationem Beneficii.
- 19 Ignorantia unius Patroni impedit devolutionem ad Ordinarium, & jus præsentandi conservatur in ipso, aliis propter scientiam exclusis.
- 20 Textus in cap. Statutum de præben. in 6. fuit derogatum per Extravag. Piæ sollicitudinis de præben.
- 22 Scientia vacationis Beneficii in Patrono est ab eam allegante concludenter probanda.
- 23 Scientia vacationis Beneficii ad effectum devolutionis probatur in Patrono ex præsumptionibus, & conjecturis; Et quæ sint istæ conjecturæ? Vide num. 25. 26. 27. 28. & 29.
- 24 Si vacatio Beneficii fuit adeò notoria, ut appareat summa negligentia in Patrono eum ignorante allegantis, tempus incipit currere à die, quo scire debuit, & verisimiliter potuit.
- 30 Terminus juris, ad præsentandum non est servandus in Cappellaniis merè laicalibus.
- 31 Literæ Apostolicæ in omnibus justificatæ sunt exequenda.
- 32 Beneficium esse patronale probatur ex assertione Episcopi.
- 35 Ad convincendam scientiam in Patrono, an satis sit Edictum, quod per Ordinarium ad valvas Ecclesiæ affigitur.
- 36 Patronus absens, quando est notus Ordinario, est specialiter citandus.
- 37 Ignorantia vacationis probatur medio juramento Patroni.
- 38 Regulæ 35., & 36. Cancellariae effectum suum operari non valent sine aliquo titulo saltē colorato, Amplia ut num. 39.

C A S U S I.

Reservavit quidam Testator Juspatronatus Beneficii, post ejus mortem statim de propriis Bonis erigendi, favore sui fratri, cui præfixit terminus unius mensis ad præsentandum Rectorem à die sui obitus, & in ejusdem Fratris defectum substituit illos de familia A. quibus omnibus voluit insolidum competere idem Juspatronatus; Defuncto Fratre Fundatoris, & facto loco substitutioni favore eorum de dicta Familia; vacavit interim, nimirum die prima Januarii 1718. præfatum Beneficium; Tres ex illis de familia morantes

rantes in loco Beneficij, & hujus vacationis optimè consij nullam expleverunt præsentationem: adeòut Ordinarius post lapsum quadrimestre de dicto Beneficio liberè providit quemdam Clericum; E contrà alias de eadem familia, utpotè distans à loco Beneficij, hujus vacationis prorsus ignarus, certior factus die prima Junii ejusdem anni, paulò post paucos dies præsentavit ad prædictum Beneficium Clericum idoneum, & habilem, & instetit coram Ordinario pro illius Institutione; Quæritur an hujusmodi Clericus Præsentatus ab eo de dicta familia, sit instituendus, amoto liberè Proviso per Ordinarium, vel potius hic sit manutenendus in possessione Beneficij.

Respondendum videtur liberè Provisum per Ordinarium Juri devoluto esse in hoc casu manutenendum in possessione Beneficij, & præsentatum à præfato Patrono nul latenùs esse instituendum; Vacato namque Beneficio, Patroni non solum non obser varunt legem sibi præscriptam à Testatore, præsentandi nimirum intrà mensam à die ejus obitus, cuius mensis præfixio, ad præsentandum licet legatur directa ejus Fratri primo instituto in Jurepatronatus, censemur tamè etiam repetita in eis de familia substitutis, verum etiam nec observarunt terminum à jure Patronis Laicis præfixum, dum negligentes, & de proprio jure parum curantes, nec præsentarunt intrà mensam, nec intrà quadrimestre; validè proindè potuit Episcopus jure devoluto liberè conferre hoc Beneficium; cùm clara sit juridica illapropositio, quod non præsentante Patrono personam idoneam intrà terminum à jure statutum, provisio Beneficij liberè devolvatur ad Episcopum, juxta Textum expressum in cap. *Sicut de supplen. neglig. Prelat.*, ibi -- *Sicut nobis tua fraternitas intimavit Monachi quidam, & Canonici Regulares, Ecclesias, quæ ad præsentationem eorum pertinent, in tuo Episcopatu bâbentes, propriis usibus deputare nituntur, nec volunt ad eas, cùm vacauerint, vocare personas: quin potius occasione concessio nis quorundam Episcoporum, Vicarios in eis pro sua inserviunt, & deserviunt voluntate: ad minus ita pensionibus onerantes, quod nec Ecclesiæ competenter possunt in paupertate nimia deservire, nec Episcopo*

in Episcopilibus respondere: neque hospita litatem (scut convenit) transcurrentibus impertiri; Nolentes autem, ut status Ecclesie debitus, & antiquus, per insolentiam aliquius subvertatur; mandamus, quatenus (nisi à Jurisdictione tua exempta sint su prædictæ Ecclesiæ) prædictos excessus studieas rationabiliter emendare. Et nisi prædictæ persona infrà tempus in Lateranen. Concilio constitutum, ad vacantes Ecclesias, tibi personas idoneas præsentaverint: ex tunc tibi liceat (appellatione remota) in eiusdem ordinare Rectores, qui eis præesse noverint, & prodeesse: ita tamè quod ex hoc nullum Patronis præjudicium in posterum generetur -- quem sequuntur Fra. de Reg. Patronat. Indiar. cap. 33. num. 46., Vivian. de Jurepatr. lib. 12. cap. 3. num. 4., Barbos. de potest. Episcopi par. 3. alleg. 72. num. 126. & seqq., Amofaz de cauf. piis lib. 3. cap. 13. num. 18., Capon. discept. 74. num. 19. tom. 2. Rot. in Senogallien. Beneficij 23. Aprilis 1703. §. Quod autem coram bo: me: Muto, & in Gerunden. Beneficij 3. Junii 1712. §. Minimè coram R. P. D. Falconero, & juxta superius deducta Par. II. Can. III., & Can. XXII. XXIII. & XXIV. in Commentario. Nisi Ordinarius renunciando juri suo admittat præsentationem quamvis factam extrà terminum, Vivian. de jurepat. lib. 7. cap. 6. num. 13., Card. de Luc. eod. tractat. disc. 64. num. 16., Barbos. de offic. & potest. 3 Episcopi alleg. 72. num. 143. & seq.; Vel nisi aliter fuerit à Fundatore dispositum in limine foundationis, quia si Fundator disposuerit, quod si Patronus intrà tempus à jure præfixum non præsentaverit, alter ad hoc per ipsum nominatus, præsentet, jus liberè conferendi non devolvitur ad Episcopum, sed ad alterum per Fundatorem substitutum devolvitur præsentatio. Card. de Luc. ubi suprà num. 14. Perez Lara de Annivers., & Cappell. lib. 2. cap. 9. num. 26. & seqq., ubi num. 8. dat rationem, quia cùm Testator providerit de remedio in casu negligentiae, illo est utendum.

4 Nec est attendenda præsentatio ab uno ex supradictis Patronis expleta, quia cùm Beneficium vacaverit die prima Januarii, & illa fuerit facta mense Junii, & sic elapsi non solum uno mense à Fundatore præfixo ad præsentandum; sed etiam quadrimestre à jure præscripto Patronis Laicis

Laicis, nullum jus tribuit præsentato, nec impedire valet devolutionem Beneficii ad Ordinarium, *Lap. alleg. 75. num. 3., & 6., Lambertin. de jurepatr. par. 2. lib. 2. quæst. prima art. 22. num. primo in fin.*, *Lotter. de re benef. lib. 2. quæst. 6. num. 35. & seq.*, *Rot. decis. 665. num. 8. par. 18. recen.*, & in Romana Cappellaniæ 25. Novembris 1707. §. Verum coram Eminentissimo Scotto, & in Augustana Canoniciatus 20. Martii 1716. §. Procedendo coram R. P. D. Crispo.

5 Eodem modo, quo nullius momenti est nec ullum jus tribuit obtinenti Beneficium, collatio illa; quæ fit à Collatore Beneficii, elapsa semestre, ad *Text. in cap. Dilecto de Supplen. neglig. Prelat.*, ibique Gonzal. num. 8., & cæteri scribentes Lotter. de re Benef. lib. 2. quæst. 24., *Garz. de Benefic. par. 10. cap. 2.*, Gonzal. ad regul. 8. gloss. 3. proœm. num. 4., *Barbos. de offic. & potest. Episcopi alleg. 126. num. 80.*; Haud urgente oppositione, quod Patronus ille, qui præsentavit non habuerit notitiam vacationis Beneficii, nisi in mense Junii; Quia terminus à jure præscriptus ad præsentandum currere videtur à die vacationis Beneficii, non verò à die illius scientiæ, ut statuit ex *Textu in cap. Statutum de præben. & dignitat. in 6.*, ibique *Gloss. verb. numerandum*, & expreßè tuerit *Lambertin. de jurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. prima art. 8. num. primo*, & seqq.;

6 Immò cùm Beneficiatus mortuus fuerit in loco Beneficii, sibi imputari debet Patronus, si discedens à dicto loco, & abiens in longinguam partem, non constituerit Procuratorem ad præsentandum, occasione vacationis, juxta *Textum in Clement.* Cum ei de concess. præben., & Rot. decis. 1. de jurepatr. in antiquis.

7 His tamè omnibus minimè adversantibus, censeo in hoc casu, amoto liberè prouiso per Ordinarium ab hujusmodi Beneficio, esse in eo instituendum Præsentatum à supradicto Patrono. Præsentatio namque fuit ab hoc exarata paulò post paucos dies à die habitæ notitiæ, seu scientiæ vacationis Beneficii, & sic tempore habili, dum juxta sententiam hodiè magis communiter receptam, tempus datum à jure ad præsentandum non est continuum, quod perpetuò currat, & à quo non excipiatur aliqua dies prætextu festi, aut absentiæ, infirmitatis, aut alterius

justi impedimenti, sed est utile, quod non à die vacationis, sed à die scientiæ vacationis, & quidem veræ, & certæ, non autèm præsumptæ, vel interpretativæ, aut à die non impedimenti incipit currere, & computari, *Fagnan. in cap. Quia propter num. 4. de jurepat.*, *Garz. de Benef. par. 10. cap. 2. num. 34.*, *Barbos. de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 72. num. 134.*, *Amofaz de caus. piis lib. 3. cap. 13. num. 24.*, *Carol. Anton. de Luc. ad Gratian. discep- tat. 560. num. 12.*, *Card. de Luca de jurepatr. disc. 64. num. 5.* §. Contrarium, & dis- curs. 1. num. 5., *Vivian. eodem tract. lib. 7. cap. 2. nu. 2.*, *Bonden. collect. legal. 13. nu. 2. tom. primo*, *Rot. in Barchinonen. Beneficii 26. Martii 1703.* §. Quoniam coram R.P.D. Lancetta, & in Hostunen. Beneficii 10. Decembris 1708. §. Tamen coram R.P.D. Crispo inferiùs legen. confirmata 27. Januarii 1710. §. In facto coram R.P.D. Ansaldo, & in Capuana jurispatronatus 10. Junii 1709. §. Nibilominus, & §. Sed inutiliter coram R.P.D. Aldrovando.

8 Adedūt quælibet ignorantia vacationis Beneficii, dummodò non sit supina, crassa, & inverisimilis, quæ non attenditur, *Garz. de Benefic. par. 10. cap. 2. num. 30.* & seqq., *Vivian. de jurepatron. lib. 14. cap. 6. num. 12.* & seqq., *Card. de Luc. eod. tractat. disc. 64. sub num. 5.*, *Rot. decis. 377. num. 3.*

9 par. 3. rec.; Et quodlibet impedimentum impedit cursum temporis, Patrono ad præsentandum, & Collatori ad confe- rendum, *Text. in cap. Quia diversitatem de concess. præben.*, ibique *Fagnan. num. 1.*, & 8., *Garz. de Benef. par. 10. cap. 2. nu. 17.* *Barbos. de offic. & potest. Episcopi par. 3. al- leg. 72. nu. 138.*, *Pignatell. consult. 37. nu. 1. tom. 2.*, *Rot. decis. 506. num. 8. par. 18. rec.*, & in Augustana Canoniciatus 12. Janua- rii 1703. §. Siquidèm coram bo:me: Molines, & in Barchinonen. Beneficii 26. Martii ejusdem anni §. Hinc paritè coram R. P. D. Lancetta.

10 Quibus de causis nullum tempus dici- tur currere, quando agitur de Jurepatro- natus Regio, eo quod semper supponi- tur Reges, & Supremos Principes pro- babiliter esse impedimento detentos, *Barbos. de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 72. num. 137.*, *Card. de Luc. de jurepatr. dis- curs. 1. num. 6.*, & *disc. 64. num. 13.*, *Solor- zan. de jur. Indiar. lib. 3. capit. 3. num. 49.* & 50.

¶ 50., *Salgad. de Regia protect. par. 3. cap. 11. pit. 8. num. 43.* & seq.; Et quidem quod tempus incipiat currere non à die vacationis Beneficii, sed à die scientiæ vacationis procedit non solum quando agitur de quadri mestre, aut semestre à jure Patronis præfixo, ad præsentandum, sed etiam de quolibet alio tempore, quod Fundator servari voluerit à Patronis ad præsentandum; ut in terminis terminantibus Fundatoris, qui mandet præsentationem adimpleri intrà tale tempus decurrentum à die vacationis, quod hoc tempus nihilominus non currat à die vacationis, sed à die scientiæ, & notitia ejusdem vacationis, fusè firmat *de Marinis resol. jur. lib. 1. cap. 300. nu. 6.* & seq., *Antonell. de tempor. legal. lib. 3. cap. 15. n. 3.*, *Corrad. in prax. benef. lib. 4. c. 2. n. 74.*, ibi. *Etiam si tempus præsentandi esset à Testatore præfixum, namque ipsius voluntas semper intelligitur secundum juris communis dispositionem, nimurum quod tempus sit continuum à die scientiæ vacationis -- Rot. coram Verall. par. 3. decis. 248. num. 4.*, ibi. *Et licet Testator præfixerit tempus ad præsentandum, quod videtur esse iam dictis contrarium, quasi non debeat attendi scientia, vel ignorantia vacationis, quia respondet, quod voluntas Testatoris intelligitur secundum juris dispositionem.*

Unde cùm supradictus Patronus haberit notitiam vacationis Beneficii solum die prima Junii, ab hoc die incœpit ipsi currere tempus ad præsentandum non verò à die prima Januarii, quo Beneficium vacavit, & cum paulò post præsenterat, ejus præsentatio est valida; & è contrà provisio liberè facta ab Ordinario jure devoluto substituere non potest, ea ratione, quia cùm pœna devolutionis fuerit introducta à Sedis Apostolicæ vigilantia ad effugientiam, & compescendam negligentiam Patroni in præsentando, *Gonzal. ad regul. 8. Cancell. S. 5. præsum. 144.*, *Pax Jordan. var. elucubr. lib. 10. tit. 12. num. 3.*, *Ros. de execut. liter. Apost. tom. 2. in Addit. ad par. 1. cap. 7. num. 189.* & num. 204., *Rot. decis. 134. sub num. 14. coram Cerro, & in Forolivien. Canonicatus Theologalis 25. Junii 1700. §. Potissimum coram R. P. D. Ansaldo;* Ignorantia vacationis Beneficii, & quodlibet non improbabile impedimentum præservat jura

Patroni à devolutione ad Superiorem, *Vivian. de jurepatr. par. 2. lib. 7. cap. 2. nu. 7.* seq., *Castropal. oper. moral. tom. 2. tract. 13. de Benef. disp. 2. punct. 5. à num. 3. usque ad 6.*, *Azor. Instit. moral. par. 2. lib. 6. cap. 21. quæst. 10.*, *Zerola in prax. in verb. ius patronatus quæst. 8. vers. hic sunt multa, Ventrigl. in prax. par. 2. annot. prima §. 3. num. 28.* & seq., *Perez de Lara de Annivers. & Cappell. lib. 2. cap. 8. num. 35.*, *Rot. decis. 221. num. 11. coram Merlin.*, & *decis. 489. num. 2.* & seqq. *coram Cavaler.* & *decis. 64. num. 5. post Tondut. de Pension.* 14 uti esset e. g. Deficientia Personæ, quæ velit præsentationem acceptare ob insufficientiam reddituum; hujusmodi namque deficientia esset legitimum impedimentum, ob quod tempus præsentandi Patrono non currit, *Gonzal. in cap. Dilectio num. 11.* & seq. *de supplen. neglig. Prælat.*, *Vivian. de jurepatr. par. 3. lib. 14. cap. 6. num. 9. in fin.*, & alii relati per Rot. in Senogallien. Beneficii 23. Aprilis 1703. §. Nec ad excludendam coram bo; me: Muto. 15 Absentia, & carceratio Patroni, *Card. de Luc. de jurepatr. disc. 64. nu. 10.*, *Vivian. 16 eodem tract. lib. 7. cap. 2. num. 11.*; Error in præsentando, nempe quia præsentatio fuerit erroneè facta à Patrono coram alio habente instituere, qui error excusat à devolutione, vel saltè tribuit restituitionem in integrum, adeòut Patronus à die habitæ notitiæ nullitatis præsentationis possit novam, & legitimam facere, *Lap. alleg. 95. in fin.*, *Vivian. de jurepatr. lib. 5. cap. 2. sub num. 24.*, *Card. de Luc. de jurepatr. disc. 64. num. 11.*, *Rot. decis. 99. num. 15. par. 17. rec.*, & in Romana Capellaniæ 25. Novembris 1707. §. Prædictis coram Eminentissimo Scotto.

Hinc respondendo ad ea, quæ superius in contrarium pro ratione dubitandi objiciebantur; Præsentatio supradicta dici non potest contraria menti Fundatoris, eo quia non fuerit facta intrà mensim à die ejus obitus in limine fundationis præfixum ad præsentandum; Etenim præfixio unius mensis ad præsentandum fuit solum directa Fratri ejusdem Fundatoris primo instituto, unde non censetur repetita pro eis de dicta Familia substitutis, tum ex regula quod onus injunctum, dumtaxat primo vocato non censetur quoad substitutum repetitum, *Peregrin. de fiduci-*

de fideicommiss. art. 16. num. 34. & seqq., Mantic. de coniect. lib. 7. tit. 6. num. 6., Rot. decis. 1520. num. 13. coram Coccin.; Tum quia prefixio illa termini verificabilis non est in substitutis; qui successerunt in Jurepatronatus longè post mensem à die obitus Fundatoris; ut simili objecto respondit Rota in Mediolanen. Beneficij 18. Junii 1708. §. Justitia cum seq. coram bo: me: Omaña.

Non obstat, quod tres de dicta Familia morantes in loco Beneficij, & hujus vacationis optimè conscientia nullam expleverint præsentationem intrà quadrimestre, ex hoc enim deduci non valet jus confitendi Beneficium fuisse liberè devolutum ad Ordinarium; Siquidè cum 18 alter Compatronus longè distans à loco Beneficij, ejusdem vacationis per totum quadrimestre fuerit prorsùs ignarus, & statim ac habuit notitiam præsentaverit; 19 Scientia illorum Compatronorum huic nocere non potest, sed ejus ignorantia impedit devolutionem ad Ordinarium, & jus præsentandi conservatur in ipso, aliis propter scientiam exclusis, Garz. de Benefic. par. 10. cap. 2. num. 41., Vivian. de jurepatr. lib. 7. cap. 2. num. 13., Capon. discept. 74. num. 20. tom. 2., Barbos. de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 72. nu. 138., Card. de Luc. de jurepatr. disc. 64. num. 7., ibi -- Adeoque in valuit hæc secunda opinio, ut probabilis ignorantia impedit lapsus termini, quod sufficiat illam concurrere in uno ex pluribus, quamvis in aliis probaretur scientia, quoniam ob sepiùs insinuatam rationem individualitatis, ob quam hoc jus resistet in solidum penes singulos, in ignorantia conservatur totum jus præsentandi, in sequente impedit casum devolutionis -- Adden. ad Buratt. decis. 18. num. 11.

Neque adversatur supra citata dispositio Textus in cap. Statutum de præben. in 6. quia hæc est specialis dispositio respiciens Beneficia vacantia apud Sedem; & quæ idcirco conferenda dicuntur intrà mensem computandum à die vacationis, non à die scientiæ, idque ut citius provideatur Ecclesiæ vacanti, juxta Barbos. in dicto cap. Statutum num. 11. & seq., Pyringb. ad lib. 3. decret. tit. 5. sect. 9. §. 2. num. 328., Zerol. in prax. Episcopal. 2. par. in verb. reservatio §. Decimo voto. Ab hac autem dispositione speciali non valet argumentum

20 tum ad hypothesim nostram præsentem, præterquamquod juxta receptiorem sententiam Textus in Extravag. Pia sollicitudinis de præben., derogavit d. cap. Statutum; ut docent Passerini ibi num. 2., Simonnett. de reservat. quest. 30. num. 3. Monet. de option. cap. 3. num. 70., Garz. de Benefic. par. 5. cap. 1. §. 1. num. 96. & seqq., Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 5. proæm. à numero 148. usque ad fin.

21 In nihilo etiam relevante, quod Beneficiatus mortuus fuerit in loco Beneficij, & consequenter, quod sibi imputari debet Patronus, si præcedenter non constituerit Procuratorem ad præsentandum, juxta Clement. Cum ei de concejs. præben., quia Clementina hæc loquitur in vacatione nota; Nec decis. prima de jurepatr. in antiquis, probat intentum, ut in puncto respondit Rot. coram Verall. par. 3. decis. 248. num. 2. & seq., ibi -- Non obstat Deciso prima de jurepatr. in antiquis, quia fuit dictum, quod jura adducta in dicta decisione probant contrarium, & Clementina cum ei loquitur de vacatione nota.

Igitur ex supradictis apparet tempus Patronis præfinitum ad præsentandum currere non à die vacationis, sed à die

22 scientiæ vacationis Beneficij. Qui autem prætendit Patronum habuisse hujusmodi scientiam, durum onus habet illam concludenter probare; quoniam præsumptio stat pro Patrono, quod habuerit ignorantiam potius, quam scientiam, dum omnino inversibile est, quod ipse quantum conscientius fuisse de vacatione Beneficij, potius voluerit, ut collatio liberè devolveretur ad Superiorem, quam gratificare consanguineo, aut alteri sibi beneviso, Barbos. de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 72. num. 135., Bonden. colluct. legal. 13. num. 4. & seq. tom. primo, Adden. ad decis. 21. num. 19. par. 3. rec., Rot. in Capuana jurispatronatus 19. Junii 1709. §. Altera vero coram R.P.D. Aldrovando.

23 Scientia vero vacationis Beneficij ad effectum devolutionis probatur in Patrone ex præsumptionibus, & conjecturis elicitis ex facti circumstantiis perpendendis prudenti Judicis arbitrio, qui considerata qualitate Beneficij, modo vacationis, locorum proximitate, ac fama ejusdem vacationis, determinare debet diem, quo Patronis vacatio verisimiliter innotescere

tescere poterat, ut docent *Io: Andr. in cap. Ex parte in princip. verb. recurrerint de concess. præben., Abb. in cap. Quia diversitatem num. 7. eod. tit., Vivian. de jurepat. lib. 14. cap. 6. num. 12. & seq., Rot. in Sporetana jurispatronatus apud Garz. de Benef. par. 10. cap. 2. num. 34. & decis. 380. nu. 2., & seq. coram Seraph., & in Barchinonen. Beneficii, seu Abbatia 24. Martii 1702.*

24 §. final. coram Eminentissimo Caprara. Ita ut si vacatio adeò fuit notoria, ut apparat summa negligientia Patroni eam ignorasse allegantis, tempus incipiat currere à die, quo scire debuit, & verisimiliter potuit, ex ratione, quod paria sunt scire, & scire debere, *Gabriel. conf. 186. num. 9. lib. 2., Rot. decis. 6. de jurepat. in novis, & decis. 7. num. 3. & seq. de præben. in antiqu., & in Burgen. Canonicatus apud Garz. de Benef. par. 5. cap. 4. sub num. 23. vers. vel currit, & decis. 309. num. 2. vers. paria sunt par. 3. rec.*

25 Probatur itaque scientia vacationis; Primò, si vacatio contigerit in eadem Diocepsi, & loco ubi moratur Patronus, *Card. de Luc. de jurepat. disc. 64. num. 5. & seq., Rot. in Firmana jurispatronatus impress. apud Pacion. alleg. civil. & canon. al. 26 leg. 26. num. 66.*; Secundò ex publica voce, & fama vacationis, *Rot. in dicta Firmana jurispatronatus apud Pacion. ubi supra num. 56.*; Tertio ex confessione ipsiusmet Patroni, *Rot. in Vicen. Parochialium 26. Junii 1699. §. Nulla verò coram 28 Eminentissimo dela Tremoille.* Quarto, si Beneficiatus defunctus sit notus e. g. sit Lector in aliqua Universitate, sit Archipresbyter, Vicarius Generalis, Consulter S. Officii, & aliis præclaris qualitatibus, & honoribus Civitatis ornatus, *Rot. in Pisana Beneficii 24. Januarii 1710.*

29 §. Neque coram Eminentissimo Priolo. Quinto, si Patronus jure speciali administret bona dotalia Beneficii, & ex eorum frumentis solvat annuam congruam beneficiato, persolvat decimas pro Beneficio, aliasque expensas faciat, *Lotter. de re Benef. lib. 2. quest. 24. aum. 16. & seq., Garz. de Benef. par. 10. cap. 2. num. 11. & seq., & alii, quos refert Rot. in Senogallien. Beneficii 23. Aprilis 1703. §. Nullatenus coram bo: me: Muto.*

Quæro hic, an terminus iste à jure assignatus ad præsentandum observari de-

beat in nominatione ad Cappellaniā merè laicalem.

30 Respondeo negativè, quia *Canon hic loquitur de Beneficiis Ecclesiasticis, unde extendi non debet ad hujusmodi Cappellaniā merè laicales, quæ non sunt talia, & respectu quarum non est determinatum à jure tempus ad nominandum, seu præsentandum; & ideo jus illas administrandi confertur per solam electionem, seu deputationem factam ab eis, seu majori parte eorum, quibus jus competit ex fundatione; quia in his non habet Episcopus jus instituendi, Guidopapa decis. 187. nu. 2. Paris. conf. 34. num. 9., Gonzal. in cap. Dilectio de supplen. neglig. Prælat. num. 10., Rot. in Pampilonen. Cappellaniæ 25. Maii 1646. coram Corrado.*

R. P. D. C R I S P O.
Hostunen. Beneficii.

Luna 10. Decembris 1808.

PErpetuum simplex Ecclesiasticum Beneficium sub invocatione S. Antonii Pavolini de Jurepatronatus Familia de Boviis fundatum reperitur in Cathedrali Hostunen., ita ut nominati per Fratres de Boviis in antecedentibus vacationibus absque ulia penitus contradictione institutionem ab Ordinario reportaverint; Cum verò de anno 1701. nova evenisset vacatio, expectato, quod quadrimestre datum à Jure Patronis ad præsentandum fuisset elapsum, Ordinarius de eo, uti devoluto Franciscum Milatium sibi ex Fratre Nepotem providit.

Hujus vacationis prorsùs ignarus Abbas Guido Bovius unicus de eo tempore Patronus, uti longè distans à loco Beneficii, cum in Patria Bononiensi, proprios lares retineat, ac in Urbe moram trahere soleat post cursum quinquennii tantum certior factus, prævio juramento super ignorantia vacationis præfatæ præsentavit Sacerdotem Bartholomæum Ribes, qui proinde Literis Apostolicis pro præsentato expeditis, eisque coram A. C. Cerro directis illarum executionem obtinuit, posteaque per organum Signaturæ Justitiæ mihi delegata Commissione appellationis cum clausula -- *Parito literis arbitrio* -- ad normam dicti rescripti in hodierna Audientia proposito per me Dubio,

bio, fait responsum -- *Arbitrium non intrare* -- Bartholomæo tantum informante, altera vero Parte dilationem pente.

31 Literæ siquidem Apostolicæ undique justificatæ remanent, ac signanter circa qualitatem Patronalem, sub qua præcipue reportata deteguntur, atque propterea celerem exposicunt executionem, quin ullum intrare valeat arbitrium pro earum retardatione ad notum *Text. in cap. Si Capitulo de concess. Præb.*, de quo in propria materia de Jurepatronatus, *Rota in Mediolanen. jurispatronatus 14. Februarii 1701. §. Fundamentum coram R.P.D. meo Scotto, in Bononien. Cappellaniæ 11. Maii 1701. §. Arbitrium enim coram Reverendissimo Conchen., & in Mediolanen. Beneficii prima Aprilis 1707. §. Et ad rem coram R.P.D. meo Ansaldo.*

32 Verificationem autem Jurispatronatus satis convincit decretum prolatum per Ordinarium, *Summ. Informationis num. 7.*, qui visa fundatione Cappellæ pronunciauit super existentia dicti Patronatus, ac illius pertinentia favore Familiaæ de Booviis, quod valde considerabile est, cum sententiis latis ab Ordinariis ad favorem Jurispatronatus plurimum veniat deferendum, quia ipsi non ita faciles esse solent in eis admittendis, & canonizandis, cum agatur de proprio præjudicio, & Ecclesiæ, quibus magis expedit, ut Beneficium sit liberum, quam Patronali servituti obnoxium, juxta bene in his terminis animadversa per *Lotter. de re benef. lib. 2. quæst. 13. num. 142. & num. 152. Capon. discept. for. 233. sub num. 28. Vivian. de jurepatr. lib. 11. cap. 5. num. 24. Rot. decis. 413. sub num. primo par. primarec. cor. Seraph. decis. 1141. nu. 8. coram Otthobon. decis. 224. num. 15. & 16. & in Arianen. Archipresbyteratus 27. Junii 1708. §. De anno coram R. P. D. meo Scotto;* Necnon comprobatur, etiam ex ipsa provisione per Franciscum reportata, quæ cum ab alio Jure non descendat, quam devoluto ob Patroni negligentiam in presentando, in sui necessarium antecedens pro certo supponit Juspatronatus existentiam, ut advertit *Rota decis. 245. num. 19. & 20. par. 9. & decis. 148. num. 6. par. 15. rec.*

Nec indubitatum Patroni Jus in hac vacatioione resolutum dici potest, ex quo
Pars III.

ipse præsentationem Michaelis expleverit post quadrimestre de jure datum Patronis Laicis ad præsentandum, quo elapsone Beneficium diutius sine Beneficiato maneret, potuerit Ordinarius Patroni negligentiam supplendo illud devolutum conferre Francisco. Quoniam ad objecti eliminationem ponderandum venit, quod tempus datum ad præsentandum, licet aliqui crediderint, quod antiquius principium desumeret ab ipsa die vacationis Beneficii, ex quo in Legibus de Laico Patrono loquentibus non aliter explicatum reperiebatur, atque solummodo in Ordinario Collatore prouisum extiterat, ut semestre ad providendum ei datum à die scientiæ inciperet currere, ut in *cap. Licet de supplen. neglig. Prælat. cap. Quia diversitatem de concess. Præben.*; Hinc propterea quadrimestre adeò rigidè, & strictè in Patrono Laico acciperetur, ut ad illud effectum vis tota consistet in materiali temporis computatione, nullatenus admissa qualibet excusabilis ignorantiae causa, sed statim ultimo termino completo indistinctè superiori aperiebatur Jus Beneficium tamquam devolutum providendi, ut tradiderunt Corrad. in *prax. Benef. lib. 4. cap. 2. sub num. 27. vers. bususmodi, Vivian. de jurepatr. lib. 7. cap. 2. uum. primo, & seqq.*, & eum hac opinione pertransit *Rota in antiquis decis. prima de jurepatr.*

33 Tamen derelicta hujus veritatis indagine, cum & plures patiatur difficultates, atque non defint aliæ, & antiquiores Rotæ Decisiones contrarium determinantes, quod videlicet quadrimestre à die notitiæ non verò vacationis currere incipiat, ut habetur in Decisionibus collectis inter *Aniquior. in titul. de jurepatr. decis. 3. & in tit. de Præb. decis. 7. numero primo, & 4.*; Hoc uicum est certum, quod hodie ea uti magis benigna apud Doctores invaluit opinio, ac in nostro Tribunali passim recepta, ut terminus præfatus ad præsentandum, cum in odium negligentium præscribatur, nec propriè cadat negligentia, quamdiù perseverat vacationis ignorantia, illa ignorantia, quæ excusat Ordinarium Collatorem, nè à suo Jure cadat, eadem pari Jure suffragari debet Patrono Laico, cui quadrimestre ad effectum præsentandi concessum

non incipit currere à die vacationis , sed à die tantum demonstratæ scientiæ, ut de communi testantur Fagnan. in cap. Quia propter num.4. de jurepatr., Cavaler. in repet. ad cap. Consultationibus de jurepatron. num. 35. & 36., Engel. in jus Canon. lib.3. tit.38. num.13., Wagnereich. in cap. Quoniam num.2. de jurepatr., Garz. de Benef. par.10. cap.2. num. 34., Murg. de Benefic. quæst.3. num.399., Solorzan. de jur. Indian. lib.3. cap.3. num.48., Frass. de Patron. Reg. Coron. cap.32. num.41., Antunez. de donat. Reg. lib.3. cap.28. num. 115., Lagunez de Fruct. par. prima cap. 31. §.3. num. 113., Antonell. de Temp. legal. lib.3. cap.16. nu.2., Barbos. de offic., & potest. Episc. par. 3. alleg.72. nu.135., Amofaz. de caus. piis lib.3. cap.13. num.21. & seqq., Modern. Roman. discept. Eccles.4. num.50., Rot. decis. 459. num.7. coram Buratt. decis.380. num. primo coram Seraph., coram Cerr. decis.114. nu.8. & seqq. & in rec. decis.21. num. primo, ibique Add. num.18. par.3. decis. 154. num.9. par.12., & in Melphicten. Cappellaniæ 17. Junii 1699. §. Confimili irrelevantia coram bo: mem: Muto, Barchinonen. Beneficii 24. Martii 1702. §. Non obstat coram Eminentissimo Caprara , & pluribus cumulatis in Romana Cappellaniæ 25. Novembris 1705. §. Verum cum seq. & in Mediolanen. Beneficii prima Aprilis 1707. §. Neutra tamen coram R. P. D. meo Ansaldo, & in Capuana jurispatronatus 11. Maii 1708. §. fin. cor. R.P.D. meo Lancetta .

34 Hinc sequitur, quod ad effectum, ut Jure devoluto possit Beneficium provideiri, non satis est, quod afferatur, quod quadrimestre fuerit clapsum, nisi probatio hæc sit quoque associata alio adjumento scientiæ vacationis præfatae, nam cùm fundamentum provisionis Jure devoluto consistat in præfata scientia, qui in ea se fundat, illam debet liquidis probationibus ostendere, nullatenus operante interpretativa, & præsumpta, cùm scientia ad hunc effectum debeat esse vera, & indubitate, Lap. alleg.78. num.12., Gabr. conf.185. num.6. lib. 2., Antonell. de Temp. legal. lib.8. cap.15. num. 8., Corrad. prax. benef. lib.4. cap. 2. sub num. 74., Cappon. discept.74. num.20., Cortiad. dec.253. sub num. 53., & dixit Rot. in Firmana Altaris 5. Decembris 1599. coram Blanchetto relat. per Murg. de Benef. qu.3. nu.402.,

Mediolanen. Beneficii 9. Decembris 1707. §. Et quatenus coram R.P.D. meo Caffarello, Capuana jurispatronatus 11. Maii 1708. §. Vel tandem, & in Mediolanen. Beneficii 2. Julii ejusdem anni §. fin. coram R.P.D. meo Lancetta .

35 Ad hujusmodi autem scientiam convincendam non satis esse poterat Edictum, quod per Ordinarium ad valvas Ecclesiæ affixum afferitur; quia quatenus de eo aliunde, quam ex Episcopi assertione constaret, non tamen in Abbate Bovio Patrono certam scientiam valuit producere, ut vacationis Beneficii dicetur notitiam habere, nam cùm Edictum præfatum affixum fuerit in remotissima Regni Neapolitani Civitate, ubi Beneficium est situm, & vacavit, Patronus verò longè distabat à Civitate, ac illius Diœcesi, cùm uti Patritius Bononiensis Bononiae degeret, vel aliquando in Urbe, atque propterea id quod in Hostunensi Civitate, & Diœcesi aëtum fuit non valuit afficere Patronum alibi degentem, ad hoc, ut vacationis scientia ad eum indubie dici posset perducta, cum Edictorum affixiones possint vacationis scientiam præsumi facere in illis Patronis, qui in loco ubi Edicta affixa fuerunt, vel in Diœcesi resident, non verò in Forensibus, qui extra Diœcesim inhabitant, in quibus cessat quælibet verisimilis notitia præsumptio, imò potius subintrat altera præsumptio adversativa, justæ nempe ignorantiae, Card. de Luca de jurepatron. disc. 69. num. 6., Rot. decis.5 32. sub nu.1. par.4. divers., in Firmana jurispatronatus 28. Novembris 1631. §. Quæ dicuntur cor. Ghislerio impress. apud Pacion. allegat. 26. num.64., Romana Cappellaniæ 25. Novembris 1705. §. Fortius coram R.P.D. meo Ansaldo, dicta Capuana jurispatronatus 11. Maii 1708. §. final. coram R. P. D. meo Lancetta .

36 Verum cùm Ordinario esset optimè nota, & certa persona Patroni præsentare debentis, ex quo in duabus anteactis vacationibus præsentaverat, & præsentationes autorizatæ extiterant cum ipsius Ordinarii successivis institutionibus, necesse erat, ut speciali citatione ille absens monitus, & excitatus fuisset ad præsentandum, non verò per Edictum generale affixum in Civitate Hostuncensi, ubi Patro-

Patronus non residet, qua speciali notificatione deficiente ipsius juri nominandi non potuit esse detractum, sed illud in suo vigore intactum remansit, itaut donec, & quousque certa scientia ad illum non doceatur pervenisse, nullum tempus præjudiciale currere potuit, *Caren. resolut. 10. num. 10., Rot. in Cremonen. Præposituræ 23. Maij 1644. apud Caren. dicta resolut. 10. sub num. 23. vers. Nullitas si quidem.*

37 Quæ èd magis debent habere locum cùm Patronus in præsentatione, quam explevit medio juramento allegaverit ignorantiam præfatæ vacationis Beneficii, per quod juramentum exclusa remanet quælibet suspicio præsumptæ scientiæ in terminis dixerunt, *Abb. in cap. Quia diversitatem num. 6. de concess. præb., Menoch. de Arbitr. cap. 188. num. 3., Rot. decis. 1289. num. 27. coram Coccin., & in Capuana jurispatronatus 11. Maij 1708. in fin. coram R.P.D. meo Lancetta, cùm, & Leges Canonicae in probanda ignorantia statuerint illam allegantes cum proprio juramento de ea fidem facerent, eorumque juratæ assertioni, quo ad hoc esset plenè deferendum, ut literaliter habetur in cap. Ut circa §. Super hujusmodi, & in cap. Nulli in fin. de elect. in 6.; Quod, & signanter in casu, de quo agitur venit admittendum cùm agatur de Patrono integerrimæ probitatis, ac Illustri Nobilitate decorato; Viris autem dictis qualitatibus pollutibus in iis, quorum veritas ex aliis argumentis haberi non valet, plenam fidem esse præstandam Leges voluerunt, ut de prima habetur in L. Non omnes §. A Barbaris ff. de re militar., de secunda in cap. Nobilibus diff. 97.*

Ex his cùm clarè constabilitum effulgeat, quod Ordinarius nulliter ad collationem Beneficii jure devoluto devenerit, exinde promanat, quod Franciscus ab eo provisus ad effectum se confundendi in possessione Beneficii ita à Patrono conquisi se tueri non valeat fulcimento duplicitis regulæ 35. & 36. Cancellarie analis, seu triennalis pacificæ possessionis, **38** nam cùm finalis ratio prædictarum regulatum ea fuerit, ut improbi lites exquirerent motus in imperatione Beneficiorum certo modo reprimerentur, minime hæc congruere possunt in casu, de quo

Pars III.

agitur, in quo Franciscus injustus Possessor, cùm, & potius intrusi, quæ Provisi nomen promereri videatur destitutus apparet aliquo titulo, vel saltē colorato, finè quo Regulæ prædictæ effectum suum operari non valent, *Gomez ad regul. de Triennal. quæst. 58., Barbos. in cap. Ordinarii num. 4. de offic. Ordinar., Floreß. de Medina var. resol. lib. 2. quæst. 23. num. 61., Cappon. discept. 1. num. 8., Card. de Luca de Benef. disc. 91. num. 13. & 14., Chokier. d., permut. Benef. lib. 3. cap. 20., Rot. cor. Seraph. decis. 1498. num. 14. & 15. cor. Cels. decis. 130. num. 10. cor. Emerix Jun. decis. 1173. num. 7. & 8., & in Mediolanen. Beneficiorum 2. Julii 1703. §. Ex his profectò cum seq. coram Reverendissimo D. meo Decano; Eoque fortius in Beneficiis de Jurepatronatus, in quibus multò minus Regulæ præfatæ non sunt admittendæ contra institutionem faciendam ad nominationem veri Patroni, ut de annali dixerunt Antonell. de Temp. legal. lib. 2. capit. 35. nu. 22., Tondut. resol. Benef. par. 1. cap 86. num. 33., Rot. coram Moberdan. decis. 5. de jurepatr. coram Serapb. decis. 285. num. 6. in Recent. decis. 599. nu. 41. par. 2. tom. 3., & de annali, & triennali Rot. in dicta Mediolanen. Beneficiorum 2. Julii 1703. §. Cum de cætero coram Reverendissimo D. meo Decano.*

Et ita altera tantum &c.

ARGUMENTUM.

Procurator generaliter constitutus à Patrono ad præsentandum sciens vacationem Beneficii, si non præsentet in tempore, an præjudicet Patrono ignorantis dictam vacationem, & an huic competit restitutio in integrum.

SUMMARIUM.

- 1 *Scientia vacationis Beneficii habita per Procuratorem, & hujus negligentia in præsentando in tempore an causet deviationem, & præjudicet Patrono absenti, & eamdem vacationem ignorantis; Vide ibi, & num. 3.*
- 2 *Alteri per alterum præjudicium causari non debet.*

- 4 Patronus sibi imputare debet si malum Procuratorem elegit ad praesentandum.
- 5 Aliquis pro facto alterius, etiam sine culpa punitur.
- 6 Scientia vacationis Beneficii habita per Tutorem, aut Curatorem Patroni infantis, aut Pupilli, & eorum negligentia in praesentando præjudicat, & lapsus termini inducit.
- 7 Patrono laeso à negligentia Procuratoris non praesentantis in tempore est succurrendum ope restitutionis in integrum iustis concurrentibus causis; Et quæ sint istæ causæ? Vide num. 8. 9. & 10. Amplia ut num. 11.
- 12 Patrono super Statuis, Candelabris, & aliis ornamenti argenteis inservientibus pro ornatu Beneficii, seu Cappella ab ipso propriis expensis conflatis non aliud jus competit, nisi jus custodiae.

C A S U S II.

Antequam quidam Patronus discederet à Loco Beneficii de suo Jurepatronatus, constituit ibi Procuratorem cum mandato generali ad praesentandum in casu vacationis; Tempore ejus absentiæ vacato Beneficio, Procurator uti suprà constitutus, licet habuerit notitiam hujusmodi vacationis, & fuerit monitus ad praesentandum, tamen nullam explevit præsentationem intrà quadrimestre; Hoc igitur elapso, Episcopus jure devoluto providit de dicto Beneficio quemdam Clericum suum familiarem; Rediens Patronus, & habita notitia tum vacationis Beneficii, tum negligentia sui Procuratoris in praesentando intrà tempus statutum; tum etiam, quod Rector Beneficii commodaret, & disponeret ad sui libitum de Candelabris, Statuis, & aliis ornamenti argenteis pro ornatu dicti Beneficii propriis Patroni expensis conflatis, statim praesentavit ad idem Beneficium Clericum ejus consanguineum, & instetit coram Ordinario pro hujus institutione; ac pro declaratione, quod Statuæ, Candelabra, & alia ornamenta argentea ab ipso confecta pro servitio Beneficii sint de libero ejus dominio; Quæritur proinde

Primo -- An scientia vacationis Beneficii habita per Procuratorem, & hujus negligentia in praesentando intrà terminum

causet devolutionem Beneficii in præjudicium Patroni eamdem vacationem ignorantis.

Secundo -- An, & quale jus competat Patrono super Statuis, Candelabris, & aliis ornamenti argenteis inservientibus pro ornatu Beneficii.

1 Primum Dubium Sac. Rota agnovit esse satis controversum, & non pacifice procedere, ut testatur in una Capuana Jurispatronatus 10. Junii 1709. S. Sed inutiliter coram R. P. D. Aldrovando, ibi -- Praeter quam quod concluso, quod scientia Procuratoris possit præjudicare Principali non est omnino pacifica -- quod irresolutum reliquit. Et quidem videtur dicendum scientiam vacationis Beneficii habitam per Procuratorem generaliter constitutum à Patrono absenti ad praesentandum in casu vacationis, & ejus negligentiam in praesentando non causare devolutionem Beneficii in præjudicium ipsius Patroni eamdem vacationem ignorantis, sed hujus ignorantiam impedire lapsus termini, adeòut rediens Patronus ad locum Beneficii, habita notitia illius vacationis, ac negligentia sui Procuratoris validè potuerit praesentare, & ejus praesentatus, amoto liberè proviso per Ordinarium, venit instituendus; Si quidem in actu sui discessus, summa diligentia, ac sagacitate, quantum fieri potuit, providit indemnitatí proprii juris in casu vacationis Beneficii per deputationem Procuratoris ad praesentandum in genere quamcumq; personam idoneam, & habilem; Unde si Procurator parum curaverit de jure sui Principalis, negligendo praesentare in tempore; hujus negligentia imputabilis non est Patrono, nec huic præjudicare valet, stante regula communiter recepta, quod alteri per alterum præjudicium causari non debet, ad Text. in cap. Non debet alteri de regul. jur. Golin. de Procurat. par. 2. cap. 5. numero 125. R.P.D. Anfald. decis. 65. num. 4. tom. primo, Rot. decis. 42. num. 5. par. 3. Recent.

3 E contrá afferendum videtur scientiam vacationis Beneficii; & negligentiam Procuratoris in praesentando intrà terminum juris præjudicare Patrono absenti, & causare devolutionem ejusdem Beneficii ad Ordinarium; Quoniam scientia

tia

tia Procuratoris dicitur scientia ejusdem Patroni, & ejus factum nocet Patrono,
Text. in cap. Cum venissent de integ. restit. cap. Cum olim de caus. posseſſ., Gloss. in cap. ad hoc, ut lite non contestata verb. Procuratoris, Golin. de Procurat. par. 2. cap. 5. num. 2., Gratian. discept. forens. 853. numero 61., Surd. decif. 181. num. 3.; Ea ratione quia sibi imputare debet Patronus si malum Procuratorem elegit, juxta Gloss. in dicto cap. Ad hoc ut lite non contest. verb. Procuratoris, & in cap. Cum venissent de in integ. restit. verb. restituimus, Felin. in cap. Cum olim num. 23. & seq., Golin. ubi supra, Odd. de restitut. in integr. par. 1. quaſt. 13. num. 47.

5 Nec est novum, quod aliquis pro facto alterius etiam sine culpa puniatur, ita enim testatur Gloss. in dicto cap. Ad hoc ut lite non contest. verb. Procuratoris, & patet pluribus exemplis, nam aliquando propter delictum unius tota terra supponitur interdicto, licet haec non sit in culpa, Text. in cap. Non est de Sponsalib.; Et Tutor, Curator, aut alius Administrator rerum Patroni infantis, Pupilli, aut amentis si habeat scientiam vacationis Beneficii, & non presentet in tempore, ista scientia prajudicat, & lapsus termini inducit, etiamsi Infans, aut Pupillus, aut amens non sit in culpa, ut expresse tuerit Card. de Luc. de jurepatr. disc. 64. num. 9.

7 Haec secunda sententia mihi quidem magis placet, sed tamen in casu praesenti censeo Patrono laeso esse succurrendum ope restitutionis in integrum adversus negligentiam Procuratoris, ipsi competere purgationem morae, & rescissionem provisionis Beneficii liberè factae ab Ordinario jure devoluto; Plures namque in praesentiarum concurrunt causae, ratione quarum Patrono concedenda venit hujusmodi restitutio, seu purgatio morae.

8 Et in primis ipse in actu sui discessus à loco Beneficii usus est summa diligentia, ut proprium jus conservaretur illorum, constituendo nimis in Procuratorem ad praesentandum in casu vacationis Beneficii eum, qui apparenter, & communione opinione presumebatur diligens, & idoneus, unde si iste infideliter se gesserit, & praesentare neglexerit, culpa nulla est ipsius Patroni, qui proinde restitui

debet adversus hanc negligentiam Procuratoris, & eam poterit purgare personam idoneam praesentando à die ejus scientiae vacationis, cui praesentato concedenda venit institutio, rescissa prius provisione Beneficii liberè facta ab Ordinario jure devoluto; ne ab hujusmodi diligentia recipiat eam poenam, quam non reciperet, si fuisset negligens, seu si Procuratorem ad praesentandum in actu sui discessus non constituisset, dum si dictum Procuratorem non deputasset, ignorantia vacationis Beneficii, quam habuit tempore sua absentia, cum excusasset à devolutione ex dictis in superiori Casu; ut in terminis excommunicationis promulgatae à Judice contra Dominum propter negligentiam, & contumaciam sui Procuratoris, quod ipsa relaxetur, constito quod Dominus constituerit in Procuratorem eum, qui communione presumebatur diligens, docet Abbas in cap. Ad hoc ut lite non contest. num. 34.; Et in terminis sententiae latæ contra Principalem propter negligentiam Procuratoris, quod ipsa rescindatur, & concedatur adversus eam restitutio in integrum tuetur Gloss. in cap. Cum venissent de in integ. restit. verb. restituimus, Joann. Stanphile. de gratiis expectatiu. in tract. magn. tom. 4. pag. mibi 346. num. 46. & seqq.; Et in terminis Emphytheutæ non solventis Canones intrâ terminum statutum, quod ipse licet non excusatetur à caducitate, tamen admittatur ex aequitate canonica ad purgationem moræ, tradunt Cardin. de Luc. de Emphytheus. disc. 41. num. 9., Gratian. discept. 378. num. 11.

9 Deinde negligentia Procuratoris in praesentando in casu praesenti fuit nimis supina, & dolosa; dum Procurator habuit certam notitiam vacationis Beneficii, fuit monitus, ut praesentaret, & tamen hoc non obstante praesentari omisit; quæ negligentia nimis supina, & dolosa, utpote tendens in supplantationem Patroni est causa sufficiens, ut succurratur eidem Patrono laeso, Beneficio restitutionis in integrum, juxta Odd. de restit. in integr. par. 1. quaſt. 13. num. 48. & seqq., & admittere videtur Card. de Luc. de jurepatr. disc. 64. num. 9. in fin.

10 Denique Patronus nullam actionem habere potest contra Procuratorem ad damna

damna, & interesse ob non præsentationem factam in tempore; quia Procurator in casu præsenti quantumvis locuples non est solvendo; cum præsentatio non sit pretio extimabilis, ut dixi superius *Par. II. Can. XII., & XIII. in Commentario;* Unde Patronus ex hoc ipso restitui debet in integrum, & provisio liberè facta Jure devoluto rescindi, ad tradita per *Gloss. in cap. cum venissent de in integ. restit. verb. restituimus, Golin. de Procurat.*

11 par. 2. cap. 5. num. 125.; Quod nullam admitteret difficultatem si ageretur de Jurepatronatus Ecclesiastico, seu si Patronus, qui constituit Procuratorem ad præsentandum esset Ecclesia, Monasterium, aut alijs locus piis, ad Text. in sapè dicto cap. Cum venissent de in integ. restit., ex quo restituitur Ecclesia læsa propter negligentiam Procuratoris, qui jura Ecclesiae non produxit, ibique Gloss. in configuratione casus, Abb. in cap. Ad hoc ut lice non contest. num. 37.

*12 Descendendo verò ad secundum Dubium censeo nullum aliud jus competere Patrono super Statuis, Candelabris, & aliis ornamentiis argenteis inservientibus pro ornatu præfati beneficii, ab ipso propriis expensis constatis, nisi jus custodiarum, & eorum dominium spectare ad Beneficium, ut alijs firmavi superius *Par. I. Canon. IV. Caf. VI.*; Et novissimè resolutum fuit à Sac. Congregatione Concilii, me studente apud R.P.D. Lambertinum meritorissimum ejusdem Sac. Congregationis Secretarium in Cajetana 2. Julii 1718., ubi cum Gubernatores, seu Deputati electi à Civitate Cajetæ Patrona Cappellæ S. Erasmi ad effectum, ut invigilant tam super fabrica, & ornatu ejusdem, quam super conservatione, & erogatione reddituum ad illam pertinentium, supplicaverint pro declaracione, quod duæ Statuæ argenteæ, & quod alia quædam argentea ornamenta essent de libero dominio Civitatis, quæ de illis disponere posset ad proprium usum, etiam & commodum in casu necessitatis, fuerunt disputata infra scripta Dubia:*

Primo -- An, & quale jus competat Civitati, & Deputatis super Candelabris, Cruce, & aliis ornamentiis argenteis, que à triginta annis citra semper inservierunt pro ornatu Cappellæ S. Erasmi, vel potius

illa liberè spectant ad dictam Cappellam in casu &c.

Secundo -- An, & quale jus competat eidem Civitati, & Deputatis super duabus Statuis argenteis jam factis, & super pecunias exactis, & exigendis ex Gabellis, & aliis effectibus assignatis dictæ Cappellæ per Consilium Civitatis, vel potius eisdem libere spectent ad eamdem Cappellam, in casu &c.

Tertio -- An, & quo jure Episcopus cogere possit Deputatos, & Gubernatores dictæ Cappellæ ad reddendam rationem pecunia ad eos perventæ ex redditibus, & legatis dictæ Cappellæ, necnon ex Gabellis, & aliis effectibus assignatis eidem Cappellæ per Consilium Civitatis, in casu &c.

Quarto -- An Episcopo competit jus deputandi personam idoneam pro exactione Gabellæ Quartutii Piscationis concessæ dictæ Cappellæ, & exigendi ab Exactoribus computa exacti, in casu &c.

Quibus Sacra Congregatio respondit. Ad Primum -- Argenta, de quibus agitur liberè spectare ad Cappellam, eorum verò tantummodo custodiam ad Deputatos -- Ad Secundum -- Statuas, & pecunias, de quibus agitur liberè spectare ad Cappellam, Custodiam verò Statuarum, & administrationem reddituum tantummodo spectare ad Deputatos -- Ad Tertium -- Affirmative ad formam Concilii Tridentini sess. 22. capit. 9. de reform. -- Ad Quartum -- Committebam esse Deputatis exactiōnem, & administrationem Gabellæ Quartutii Piscationis, cum onere eam erogandi, & reddendi Episcopo rationem ad normam Decreti Sacrae Congregationis Episcoporum die 28. Augusti 1683.

ARGUMENTUM.

Nominatus, seu Præsentatus si intrà terminum non exhibuerit coram habente instituere nominationem, seu præsentationem, aut illam non acceptaverit, aut ei renunciaverit; an provisio Beneficii liberè devolvatur ad Episcopum, vel potius Patrono competit novus terminus.

SUM-

SUMMARIUM.

- 1 Nominatus si non exhibeat Instrumentum suæ nominationis intrà terminum statutum coram Ordinario, an causet devolutionem, & præjudicet Patrono. & nu. 3.
- 2 Patrono competit novus terminus ad præsentandum, si Præsentatus non acceptet præsentationem, aut huic renunciet, aut hæc invalidetur, intrà quadrimestre, vel semestre; & quare vide num. 5.
- 3 Patronus si solum consignet nominato Instrumentum suæ nominationis, quantum in se non dicitur facere, quod facere tenebatur.
- 4 Nominatio, donec non exhibeatur coram habente instituere, non dicitur actus perfectus.
- 6 Imposito à Fundatore Beneficii onere canendi unam Missam qualibet hebdomada in Ecclesia A., & Ecclesia B., an Rector sit obligatus ad unam, vel ad duplēcē Missam. Vide ibi, & num. 7. & 10.
- 8 Dic̄tio & est copulativa.
- 9 In dubio facienda est interpretatio potius favorabilis, quam præjudicialis Animabus Testatorum.

C A S U S III.

IN limine fundationis cujusdam Beneficii Patronalis pinguis redditus fuit à Fundatore impositum Rectori onus canendi in perpetuum in Ecclesia A., & Ecclesia B. unam Missam de Requie qualibet hebdomada; vacato hujusmodi Beneficio, mense proximè præterito, Patronus nominavit ad illud quemdam Sacerdotem, cui consignavit Instrumentum nominationis; iste autem Sacerdos nominatus dictum Instrumentum non exhibuit intrà quadrimestre coram Ordinario; eo quia sciebat intentionem Episcopi esse adstringere eum ad celebrationem duplicitis Missæ cantatæ de Requie qualibet hebdomada, unius scilicet in Ecclesia A., & alterius in Ecclesia B., ad quam se ex lege fundationis adstrictum non esse intendebat; queritur proinde in hoc casu:

Primo -- An provisio dicti Beneficii liberè devolvatur ad Episcopum, vel potius Patrono competit novus terminus.

Secundo -- An Rector ejusdem Beneficii teneatur ad unam, vel ad duplēcē Missam?

- 1 Ad Primum respondendum videtur provisionem Beneficii in hoc casu non devolvi liberè ad Episcopum, sed Patrono competere novum terminum ad præsentandum; quia negligentia Nominati in exhibendo Instrumentum suæ nominationis coram Ordinario intrà quadrimestre causare non debet devolutionem, & præjudicare Patrono, qui in consignatione dicti Instrumenti totam fidem habuit in ipso Nominato existimans eum diligentem in prosequendo suam nominationem, ut tueri videtur Perez Lara de Annivers. & Cappell. lib. 2. cap. 9. num. 5., ibi -- Si tamen præsentatus à Patrono non prosequatur præsentationem, ut institutionem obtineat, poterit Patronus alium præsentare, etiam quod lapsus effet quadrimestre, vel semestre, quia alteri per alterum non debet iniqua conditio inferri, nec debet negligentia præsentati nocere Patrono.
- 2 Eodem modo, quo si Præsentatus non consentiat, seu non acceptet præsentationem, aut renunciet præsentationi, aut moriatur, ante vel post institutionem, aut non consequatur institutionem in tempore ex culpa instituentis, absque rationabili causa instituere denegantis, aut invalidetur ejus præsentatio propter aliquod occultum crimen intrà quadrimestre, vel semestre, provisio Beneficii liberè non devolvitur ad Ordinarium; nec præjudicatur Patrono, sed huic competit novus terminus ad præsentandum, incipiendo à die non acceptationis, vel renunciationis; vel mortis, vel invalidationis ejusdem præsentationis; nisi adsit aliqua fraus e. g. nisi Patronus præsentet in ultimo die quadrimestrī, aut semestrī eum, quem certò fecit præsentationi non consensurum, aut renunciaturum ad effectū habendi aliud quadrimestre, aut semestre, juxta Text. in cap. Si Elec̄tio de Election. in 6., ibi -- Si electio ex eo non sortiatur effectum, quia electus consentire recusat, vel post consensum renunciat juri suo, aut forte diem claudit extremum, seu propter occultum ejus vitium irritatur, Electores (qui jam fecerant, quod spectabat ad ipsos infra juris terminum eligendo) habebunt à diffensu, renunciatione, morte, vel irritatione prædictis, ac si vacatio nova effet, tempus in integrum ad electionem, aliam celebrandam, dummodo nil fraudulenter

ter egerint in p̄missis — Qui Textus licet loquatur de electione, extenditur etiam, & locum habet in p̄sente, juxta Glos. ibi verb. *Integrum vers. Statutum, ibique Gemin.* num. 6., *Navar. consil.* 25., *de Simon.* num. 5., *Lambertin. de jurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. prima art. 17. num. primo, & seqq. & art. 12., Card. de Luc. de jurepatr. disc. 64. num. 15., Vivian. eodem tract. lib. 7. cap. 4. num. 30. & 32., Rot. decif. 8. de jurepatr. in novis num. 3., & in Mediolanen. Beneficii 18. Junii 1708. §. Narrativa coram R.P.D. Omaña, & in Pisana Cappellania 5. Junii 1705. §. Multoque coram R.P.D. Lancetta, & in Pisana Beneficii 24. Januarii 1710. §. Et demum coram Eminentissimo Priolo. Ergo etiam si nominatus intrà terminum non exhibuerit coram Ordinario suam nominationem, Patrono competere debet novus terminus ad p̄sentandum à die non exhibitionis.*

3 At contrarium verius de jure censeo; quoniam in hoc casu non solum Nominatus fuit negligens in exhibendo Instrumentum suæ nominationis in tempore coram Ordinario; verū etiam ipse met Patronus de negligentia redargitur, dum consignando præfato Sacerdoti à se nominato simplex Instrumentum nominationis; quantum in se, ex quo non p̄sentavit illum instituenti; non fecit, quod facere tenebatur, adēdūt culpa est ipsius Patroni si intrà terminum sequutus non fuit actus perfectæ p̄sentationis, ac proindè dignus est poena devolutionis, & ut ipsi denegetur novus terminus ad p̄sentandum, ut expressè docent Lambertin. de jurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. 1. art. 22. num. 4., Lotter. de re benef. lib. 2. quæst. 6. num. 39., Vivian. de jurepatr. lib. 7. cap. 4. nu. 31., Rot. dec. 3. de jurepatr. in novis, ibi Respondebatur ad ultimum, quod non fecit prout debuit, quia licet sufficeret electionem, seu p̄sentationem factam per Patronum, esse p̄sentatam Electō, sive p̄sentato infra tempus quoad hoc, ut consentiat electio ni, sive p̄sentationi de se factæ, tamen quoad Superiorem, qui habet electum confirmare, vel p̄sentatum instituere id non sufficit — Rot. in Senogallien. Beneficii 23. Aprilis 1703. §. Probato cor. bo:me: Muto.

Ea verò, quæ superiùs objiciebantur, non obstant; disparitas namque est mani-

festa, siquidem in primo casu Patronus imputari non potest de negligentia, quia quantum in se est fecit actum perfectum, sed in secundo casu fuit negligens, dum non explevit actum perfectum, sed im- 4 perfectum, nimirum simplicem nomina- tionem, quæ donec non exhibeatur co- ram habente instituere, perfectæ p̄sente- tationis robur assumere non potest, nec dicitur actus perfectus, Rot. in Ferrarien. Parochialis 17. Januarii 1718. §. Non ob- stat coram R.P.D. Lancetta, & dixi supe- riùs Par. I. Can. V. Cas. II. num. 2. & 15., unde non mirum si in primo, & non in se- cundo casu, ei competit novus terminus 5 ad p̄sentandum, quia ubi datur termi- nus ad aliquid agendum, aliás incurritur poena, sufficit actum fieri, licet non for- tiatur effectum ad evitandam poenam, quæ imponitur ratione negligentiae, ut testatur Lambertin. de jurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. 1. art. 17. num. 3.

6 Descendendo autem ad secundum Du- bium, respondendum videtur Rectorem supradicti Beneficii teneri ad unam, & non ad duplē Missam; ita enim in similibus terminis resolutum apparet à Sacra Congregatione Concilii in una Romana Legati 23. Julii 1718., ubi relictis à quadam Nobili Matrona Patribus Prædicatoribus Sanctorum Xysti, & Clementis locis 60. Montis Sermonetæ his verbis— *Lascio luoghi 60. del medesimo Monte Sermoneta alli Padri Domenicani de' Santi Si- sto vecchio, e Clemente, con obbligo in per- petuo di cantarmi nell'una, e l'altra Chiesa, una Messa di Requie la settimana* — fuit disputatum — *An Patres ad unam, vel ad duplē Missam sint obligati in casu &c.* — cui responsum fuit — *Patrest teneri ad uni- cam Missam.*

7 Sed re maturè perpensa censeo in p̄sen- tiarum dicendum Rectorem hujusmo- di Beneficii canere teneri duplē Missam de Requie qualibet hebdomada; unam videlicet in Ecclesia A., & alteram in Ecclesia B.; ita enim suadent verba Fundatoris, favor Animæ, & pinguis, ac superabundans eleemosyna pro hujusmodi celebratione ab eodem Fundatore assignata.

Et quidem reflectendo ad verba, Fun- dator jussit cantari in perpetuum unam Missam de Requie in Ecclesia A., & in Eccle-

Ecclesia B. qualibet hebdomada, quæ verba demonstrant eius voluntatem fuisse ut canatur duplex Missa, altera videbile in Ecclesia A. & altera in Ecclesia B.

8 juxta naturam dictionis *Et*, quæ est copulativa, & coniunctiva, *Barbos. de Diction. dict. 110. num. 3.*, maximè cùm Fundator ad hunc effectum reliquerit Rectori pingue stipendum non solum sufficiens, sed etiam superabundans pro celebratione duplicitis Missæ cantatae qualibet hebdomada; quod pingue stipendum à Fundatore relictum pro una Missa canenda in Ecclesia A., & in Ecclesia B., præsumere facit ejusdem Fundatoris animum fuisse, ut cantetur duplex Missa, *Amofaz. de caus. piis lib. 2. c. 3. n. 50.* Præ-

9 sertim ita dictante pietate erga Animam d. Fundatoris, dum in dubio quando nulla sequitur contrarietas, & fieri potest, facienda est interpretatio potius favorabilis, quām præjudicialis Testatorum animabus, *Card. de Luc. de Legat. disc. 49. num. 9.*

10 Hinc non applicatur supradicta resolutio Sac. Congregationis Concilii; ibi enim concurrebant variae circumstantiae, doctissimè ab R. P. D. prælaudato Lambertino Secretario in Folio ponderatae, ratione quarum justè declaratum fuit Patres Dominicanos Sanctorum Xysti, & Clementis ad unicam Missam teneri.

Prima enim erat, quod Testatrix optimè sciebat eosdem Patres non semper, & per totum annum habitare consueuisse in uno ex dictis Conventibus, sed ob aeris inclem tam consueuisse modo habitare in Conventu S. Xysti, modo in Conventu S. Clementis. Verisimile ergo est, quod ipsa voluerit Patres obligare ad Missæ celebrationem in sola Ecclesia illius Conventus, in quo ipsi degerent, & sic ad unius tantum Missæ celebrationem qualibet hebdomada.

Secunda est quod Testatrix Patres obligavit non ad celebrationem Missæ lectæ, sed ad celebrationem Missæ solemnis, seu decantatæ -- *Con obbligo in perpetuo di cantarmi una Messa di Requie* -- cùm autem Missa cantata exigat præsentiam omnium simplicis Sacerdotis, sed omnium Patrum infertur, quod ipsa voluerit unius tantum Missæ celebrationem qualibet

Pars III.

hebdomada, aliàs dicendum esset, quod voluisset, ut qualibet hebdomada Patres, aut à Conventu S. Clementis ad Conventum S. Xysti, aut à Conventu Sancti Xysti irent ad Conventum S. Clementis pro Missa canenda, quod videtur absurdum, & onus intolerabile.

Tertia est, quod Testatrix collectivè, & per modum unius locuta est de Patribus S. Clementis, & S. Xysti -- *Lascio luoghi sessanta alli Padri Domenicani de' Santi Sisto vecchio, e Clemente* -- Idem ergo iudicium ferendum est quoad eam partem Testamenti, in qua demandavit Missæ celebrationem qualibet hebdomada -- *Nell'una, e l'altra Chiesa de' Santi Sisto, e Clemente* -- in quorum rerum statu non est necesse, quod duplex Missa canatur, sed una sufficit, quæ cantetur qualibet hebdomada in altera ex dictis Ecclesiis.

Quarta tandem est, quod Patres de Familia Conventum S. Clementis, & S. Xysti semper considerati sunt per modum unius, itaut Sacra Congregatio super disciplina Regularium declaraverit die 13. Augusti 1700., quod expletus centrifatur annus Novitatus, etiam Novitii, qui habitum receperunt in Conventu S. Xysti, mensibus aestivis propter aeris inclem tam transeant ad Conventum S. Clementis. Quæ circumstantia cum non concurrant in casu præsenti, proinde dicta resolutio non obstat.

ARGUMENTUM.

Episcopus conferendo liberè Beneficium Patronale jure devoluto ob non factam in tempore Præsentationem à Patrono, an teneatur legem fundationis servare.

SUMMARIUM.

- 1 *Collatio Beneficij liberè facta ab Ordinario jure devoluto Personæ non qualificatæ ad formam fundationis est nulla.*
- 2 *Patronis Laicis in Jurepatronatus mixto competit semelbtre ad præsentandum.*
- 3 *Distinguuntur plures species qualitatum Beneficiorum.*
- 4 *Episcopus conferens Beneficium jure devoluto ob non factam à Patronis præsentationem in tempore tenetur observare leges,*

C

& qua-

- & qualitates fundamentales Beneficii.
- 5 *Immò, & ipsem Summus Pontifex has qualitates observare debet in suis Provisionibus jure reservato faciendis. Limita ut num. 6.*
- 7 *Episcopus conferens Beneficium jure devoluto tenetur observare qualitates extra fundamentales auctoritate Apostolica approbatas.*
- 8 *Has tamen non tenetur observare Summus Pontifex in suis Provisionibus; & quare? Vide ibi.*
- 9 *Episcopus in suis collationibus liberè faciendis jure devoluto, non tenetur observare leges, seu qualitates extrafundamentales Beneficii ex sola concordia, & conventione Patronorum extrà limen fundationis appositas; & quare? Vide ibi.*
- 10 *Requisita à Patronis peritia Cantus in Presbytero ad Beneficium praesentando extra limen fundationis absque auctoritate Apostolica, Episcopus validè potest jure devoluto illud conferre Presbytero solum practice, & non theorice canere scienti. Amplia, ut ibi, & num. 11.*
- 12 *Requisita à Fundatore in limine fundationis Beneficii peritia Cantus in persona praesentanda; an ista teneatur canere cantu figurato?*

C A S U S IV.

Cum vacasset die prima Januarii Beneficium de Jurepatronatus promiscue spectante ad eos de familia Fundatoris, ac ad Capitulum Ecclesie Cathedralis A., vbi fundatum erat, & debitum non ex fundatione, sed ex simplici conventione, & concordia extrafundamentali inita solum inter Patronos, absque confirmatione Apostolica; Presbytero in cantu erudito; Episcopus expectato lapsu semestris, cum non vidisset coram se factam ullam presentationem, jure devoluto liberè contulit dictum Beneficium Presbytero solum ex quodam pratico usu, non autem ex scientia Musicæ in cantu perito; Quaritur, an hujusmodi collatio sustineatur.

1 Negativam resolutionem hujus dubii suadere videtur qualitas Beneficii, istud enim affectum dignoscitur certo generi personarum, nimirum Presbyteris in cantu eruditis, quare collatio ejusdem Beneficii liberè facta ab Episcopo jure de-

volutu favore Presbyteri diversi generis, & cantu ex primis Musicæ principiis minime pollutis, videtur insanabiliter nulla. Perez Lara de Annivers., & Cappell. lib. 2. cap. 2. ex num. 1., Garz. de Benefic. par. 7. cap. 15. num. 1. & 6., Pax Jordan. elucubrat. tom. 2. lib. 10. tit. 26. num. 1. & seqq., Murg. de Benef. quest. 3. num. 863. & 866., & alii apud Rot. in Majoricen. Subpraectoria 12. Januarii 1703. §. Et equidem coram R.P.D. Ansaldo.

Hoc tamen non obstante veritas est in contrarium, siquidem tam illi de familia Fundatoris, quam Capitulum Ecclesie Cathedralis A., quibus promiscue competit Juspatronatus praesentare omiserunt coram habente instituere personam idoneam, & habilem ad controversum Bene-

2 ficium intrà semestre; quod in Jurepatronatus mixto competit Patronis Laicis ratione communionis, quam habent cum Patronis Ecclesiasticis, sive mixtura sit æqualis, sive inæqualis, quia majus dignum trahit ad se minus dignum, juxta Gloss. in hoc Canone §. Verum, Perez Lara de Annivers. & Cappell. lib. 2. cap. 2. nu. 15. Garz. de Benef. par. 5. cap. 9. num. 210., Cappon. dijcept. 74. num. 29. tom. 2., Vivian. de jurepatr. lib. 7. cap. 1. num. 9. & seq., Cardin. de Luc. eodem tract. disc. 64. num. 3. & seq.: Ac proinde validè potuit Episcopus dictum Beneficium liberè conferre jure devoluto, juxta auctoritates plenè superius cumulatas Cas. I. num. 1.

Non obstat, quod Episcopus liberè contulerit hoc Beneficium Presbytero diversi generis, & non observaverit qualitatem ejusdem Beneficii. Pro remotione namque hujus objecti distinguo plures species qualitatum Beneficiorum; Aliæ enim sunt qualitates fundamentales, seu apposita in limine fundationis Beneficii de consensu Ordinarii; & aliæ extrafundamentales, seu apposita extra limen fundationis de consensu Patronorum, & cum approbatione Summi Pontificis, & aliæ, quæ sunt apposita extra limen fundationis ex sola, & simplici conventione, & concordia Patronorum.

4 Episcopus quando confert jure devoluto ob non factam à Patronis presentationem in tempore tenetur observare qualitates fundamentales Beneficii, & il- lud conferre personæ qualificatae ad formam

- mam fundationis, *Roch. de Curt. de Jurepat, verb. honorificum num. 8.*, *Lambertin. eod. tract. lib. 2. par. 3. quest. 7. art. 13. numer. 2.*, *Vivian. eodem tract. par. 3. lib. 14. cap. 6. num. 24.*, *Garz. de Benefic. par. 11. cap. 3. num. 42.*, *Caren. resol. 156. num. 4.*, *Perez Lara de Annivers. & Cappell. lib. 2. cap. 10. num. 27.*; Immo ipsem Summus Pontifex in suis Provisionibus observare debet hujusmodi qualitates fundamentales, & lex seu qualitas in limine fundationis Beneficij legitimè apposita comprehendere debet, etiam Provisos Apostolicos, nè alias Fideles à fundationibus Beneficiorum retrahantur, *Rot. decis. 375. num. 5.* & seq. par. 4. tom. primo, & *decis. 665. num. 14. par. 18. Rec.* & *dec. 73. num. 14.* & seq. coram Cerro, & in Leodien. seu Aquisgranen. Canonicatus super bono jure 7. Martii 1701. §. Non obstantibus cor. Eminentissimo Scotto, & 22. Januar. 1703. §. Quidquid coram bo:me: Molines. Adeout si Episcopus conferat Beneficium non servatis ejus qualitatibus fundamentalibus, collatio est nulla, si qualificatus non compareat coram Collatore, nec petat sibi conferri Beneficium intra quadrimestre, aut semestre, quia si non comparet nec petit intrà dictum terminum, Beneficium validè conferri potest, etiam favore non qualificati, quia videtur renunciare juri suo, & Superior Collator non tenuit illum requirere, aut expectare, *Corrad. in prax. Benef. lib. 2. cap. 12. à nu. 59. ad 62.*, *Gonzal. ad regul. 8. gloss. 56. numer. 88.* & seq., *Rot. decis. 383. num. 18. par. 16. Rec.*, & in Dertusen. Beneficij 29. Aprilis 1701. §. Licet enim coram R. P. D. Lancetta, & in Valentina Beneficij 16. Januarii 1704. §. Quamvis coram eodem, & in Barchinonen. Beneficij 13. Januarii 1710. §. Replicatione coram R. P. D. Aldrovando.
7. Tenetur etiam Episcopus conferens jure devoluto observare leges, seu qualitates extrafundamentales appositas à Patronis extra limen fundationis Beneficij cum auctoritate, & approbatione Sedis Apostolicæ: quia istæ leges extrafundamentales auctoritate Apostolica approbatæ dicuntur leges Papales, quibus inferiores Collatores necessitatem habent parendi. *Lotter. de re Benef. lib. 2. qu. 43. num. 8. & 11.*; Eas vero observare non Pars III.

tenetur Summus Pontifex in suis Provisionibus per ipsum jure reservato faciens, quia ipse per quamcumque etiam speciale confirmationem qualitatum, quæ activè, aut passivè concurrere debent in certis personis, non censemur sibi, aut suis Successoribus legem imponere, propriamque auctoritatem restringere, *Preb. ad Monach. in cap. primo de confit. num. 10. vers. posset,* & num. 11. vers. tu tamen attende, *Rot. decis. 630. num. 11.* & seq. par. 4. tom. 3. & *decis. 127. num. 14. par. 9.* & *decis. 343. num. 12.* & seq. par. 16. & *decis. 665. num. 14.* & seqq. par. 18. Rec. & in dicta Leodien., seu Aquisgranen. Canonicatus super bono jure 7. Martii 1701. §. final. coram Eminentissimo Scotto, & 22. Januarii 1703. §. Verum coram bon: mem: Molines.

9. Sed non adstringitur Episcopus, casu quo negligentibus Patronis praesentare intrà quadrimestre, aut semestre, Beneficium ad ipsum liberè devolvatur, in hujus collatione observare eas conditiones, leges, & qualitates, quæ ex sola concordia, & conventione Patronorum fuerunt de novo appositæ extrà limen fundationis; Etenim in primis non aliter est permisum Patronis apponere conditiones, nisi in limine fundationis Beneficiorum iuxta Canonem XXVII., de quo Par. II.; deinde sola eorum conventio, & concordia exigendi certas qualitates ad effectum, ut quis obtinere possit Beneficium auctoritate Apostolica non confirmata, quamvis admittatur, quod comprehendere valeat eas provisiones Beneficij, quæ fiunt ad eorum presentationem, tamen comprehendere nequit eas, quæ fiunt ab Ordinario jure devoluto, quia Patroni extra limen fundationis Beneficij non habent facultatem imponendi Ordinarijs legem in collationibus Beneficiorum, ad eorum liberam dispositionem jure devoluto spectantium, ad Text. in cap. Cum inferior de major. & obed., *Lotter. de re benef. lib. 2. quest. 38. num. 11.* & seqq., *Rot. decis. 375. par. 4. tom. primo Rec.* & in dicta Leodien., seu Aquisgranen. Canonicatus super bono jure 7. Martii 1701. §. Firmata coram Eminentissimo Scotto.

10. Praesupposita hujusmodi distinctione; in casu praesenti qualitas, seu conditio perpetiæ cantus est extrafundamentalis de

novo apposita extra limen fundationis Beneficii ex sola concordia, & conventione Patronorum à S. Sede minimè roborata, adeoque Episcopus non tenetur illam observare in suis collationibus jure devoluto, sed validè potuit conferre dictum Beneficium Presbytero solùm praticè ex quodam usu, & non theoricè ex certa scientia Musicæ in cantu eruditio; etiamsi concurreret observantia, & consuetudo centenaria in contrarium; nimirum etiamsi plures fuissent liberè provisi ab Ordinario jure devoluto, qui habuissent perfectam scientiam Musicæ, hujusmodi namque observantia, adhuc non mereretur attendi, nisi probaretur cum suis requisitis, & circumstantiis, videlicet, quod aliquis non habens scientiam Musicæ liberè provisus de Beneficio fuerit rejectus, & refectioni acquievit, etiam cum scientia Ordinarii, alias provisiones liberè factæ ab Ordinariis pro tempore in personis habentibus perfectam scientiam Musicæ dicerentur potius actus facultati- vi, quam coactivi. Rot. decif. 630. nu. 14. & seq. par. 4. tom. 3. Rec. & in Cavallicens. juris interessendi 2. Maii 1701. §. Ceterum corambo: me: Molines, & in dicta Leodien. seu Aquisgranen. Canonicatus 22. Januarii 1703. §. Proindeque coram eod.

11. Immò etiam si admittatur, quod conditio peritia cantus sit fundamentalis, & apposita in limine fundationis dicti Beneficii; adhuc hujus collatio liberè facta ab Ordinario ob omissam à Patronis præsentationem in tempore favore Presbyteri, qui scit tantum canere praticè. & non theoricè, dicenda esset valida; Quia cùm non sit distinctum, nec determinatum, quænam cantus peritia concurrere debeat in Presbytero, an illa quæ provenit ex pratico usu, & quæ ex auditu deprehenditur, vel potius illa, quæ possidetur ex scientia Musicæ, dicta peritia cantus indistinctè debet intelligi de utraque, adeòut ad validitatem collationis sufficiat, quod Presbyter sciat canere ex pratico usu: ut in his terminis expresse tuerit Rota in Majoricen. Collegiaturæ 13. Martii 1708. §. Nec resistit coram bono: me: Omanna.

12. Quero hic an ex eo, quod Fundator in limine fundationis Beneficii exegerit in Presbytero præsentando peritiam cantus

iste teneatur canere cantu figurato, & modis musicis.

Respondeo negativè, quia ex sola pœnitia cantus, quam Fundator desideravit in dicto Presbytero, iste gravari non potest majori onere, scilicet canendi cantu figurato, quod per ipsum Fundatorem non fuit ei in fundatione impositum, ut in his terminis resolutum fuit à Sac. Congregatione Concilii in Velerena Cantus 23. Februarii 1715. & 25. Januarii 1716., ubi cum ex dispositione cuiusdam Fulviæ Caldensis fundata fuerint quatuor Beneficia in Ecclesia Velerena, & fuerit impositum quatuor Beneficiatis, qui Caldenenses nuncupantur, onus scientiæ cantus his verbis -- *Fructus Bonorum hereditariorum æqualiter dividantur inter quatuor personas Velerinas idoneas, & canere scientes cantu figurato, inservientes continuo in Choro, prout Canonici Cathedralis inservire tenentur, necnon teneantur Anniversaria quinque celebrare, qua Beneficia voluit esse de jure patronatus sui Viri* -- Et cùm alia duo Beneficia fuerint erecta in eadem Cathedrali sub invocatione S. Jo: Euangelistæ, ac S. Catharinæ ex dispositione Cardinalis Jesualdi -- *Pro duobus Presbyteris in cantu etiam figurato peritis, quorum præcipuum munus sit, cùm opus erit, canere, quique, dictæ Ecclesiæ inserviendo personaliter apud eam residere, ac omnibus horis, & Officiis Divinis interesse, eaque in Choro simul cum Canoniciis in inferiori loco confidentes recitare, & decantare teneantur* -- prætensionem excitavit Promotor Fiscalis, quod tum Beneficiati Caldenses, tum etiam Beneficiati S. Jo: Euangelistæ, ac S. Catharinæ respectivè, ex onere in eorum erectione injuncto ad stricti forent quibusque anni festivitatibus, ad Organum musicis modis canere; Hinc disputata fuerunt infra scripta Dubia

Primo -- *An Beneficiati Caldenses teneantur canere cantu figurato in casu &c. & quatenus affirmativo.*

Secundo -- *In quibus Festivitatibus, & quo loco, & quatenus affirmativo.*

Tertio -- *An, & qua punctatura, seu pœnis Beneficiati prædicti sint multandi in casu deficiencia, in casu &c.*

Quarto -- *An Beneficiati Sanctæ Catharinæ, & Sancti Joannis Euangeliæ teneantur*

neantur canere cantu figurato in casu &c.
& quatenus affirmativè.

Quintò -- In quibus festivitatibus, &
quo loco, & quatenus affirmativè.

Sextò -- An, & qua punctatura, seu
pœnis Beneficiati prædicti sint multandi in
casu deficientiae, in casu &c.

Super quibus emanavit rescriptum; ad
Primum Negativè; ad Secundum, & Tertiū,
Provisum in primo; ad Quartum, Affirmativè; ad Quintum, & Sextum, Arbitrio Ordinarii. Reproposita Causa die 25. Januarii 1716. sub consueto Dubio -- An,
& in quibus sit standum, vel recedendum à
decisis sub die 23. Februarii 1715. in casu
&c. -- prodiit responsum -- In decisis quo
ad Caldenses, & quoad Beneficiatos S. Ca
tharinae, & S. Jo: Euangelistæ recedendum
à decisis.

ARGUMENTUM.

Existente de tempore vacationis
Beneficii Patronalis Persona qualifi
cata, & habili ad formam Funda
tionis, an Patronus possit dif
ferre præsentationem usque ad
ultimum diem termini, ut inter
im altera Persona non qualifica
ta, quam intendit præsentare,
intrà eumdem terminum qualifi
cetur.

S U M M A R I U M .

- 1 Lex in omni dispositione fraudem abomi
natur.
- 2 Comparatio, & oppositio passivè vocati
assimilatur, & equipollit præsenta
tioni.
- 3 Patronus differre non potest præsenta
tionem usque ad ultimum diem termini, ad
effectum, ut inhabilis, hoc medio tempore
habilitetur, & præsentari valeat, quan
do habilitas requiritur de tempore vaca
tionis, secùs si requiratur de tempore
præsentationis, aut institutionis, & nu
mero 4.

C A S U S V.

FUndavit, ac dotavit quidam pius Te
stator Beneficium simplex in Eccle
sia A, cum reservatione Jurispatronatus
activi favore Primogeniti sui Fratris, &
sic de Primogenito in Primogenitum,
Juris verò patronatus passivi favore eo
rum de sua familia, ordinando, quod ad
hujusmodi Beneficium semper nomine
tur, ac præsentetur, ac provideatur ali
quis de dicta familia, & si contigerit nul
lum reperiri de eadem familia, qui velit
inservire prædicto Beneficio, tunc, & eo
casu Patronus possit deputare aliquem
Sacerdotem ad servitutem ejusdem Be
neficii, donec, & quousque adsit aliquis
de dicta Familia, qui de eo provideri
possit. Vacato nuper Beneficio Titius de
familia contemplata, cùm solus esset de
tempore vacationis Clericus, & sic capax
obtinendi prædictum Beneficium compa
ruit, & instetit coram Ordinario, ut præ
sentaretur à Patrono intrà terminum sex
dierum, aliàs eis elapsis, si præsentatio
de se facta non fuerit, sibi adjudicaretur
Beneficium, vigore passivæ vocationis
ejusdem Fundatoris. E' contrà Patronus
cupiens præsentare Cajum de eadem Fa
milia, qui de tempore vacationis erat
laicus, ut ita se habilitare posset, & su
scipere Clericatum tempore habili, ad
effectum ut præsentari valeret, non cu
ravit præfatam instantiam Titii, sed com
paruit coram Ordinario, petens sibi in
dulgere tempus à jure concessum ad præ
sentandum, & distulit præsentationem
usque ad ultimum diem quadrimestrī,
quo præsentavit Cajum, qui anteceden
ter Clericatum suscepit, & se habilitavit,
& institutus fuit ab Ordinario. Hinc que
ritur, an Patronus existente de tempore
vacationis Titio Clerico habili de fami
lia contemplata, & instantē, ut præsen
tetur, potuerit differre præsentationem
usque ad ultimum diem quadrimestrī, ad
effectum ut Cajus de eadem familia se ha
bilitari, & præsentari potuisset.

Primo aspectu dicendum videtur non
potuisse Patronum differre in hoc casu
præsentationem usque ad ultimum diem
termini, cùm dilatio hæc videatur fra
duenta facta, nimis ut hoc medio
tempore Cajus inhabilis de Familia Fun
dato.

datoris habilitaretur intrà quadrimestre, ad effectum ut præsentari posset ad exclusionem Titii de eadem Familia jam antecedenter habilis de tempore vacationis Beneficii, ac proinde venit improbanda, juxta censuram Legis, quæ in omni dispositione fraudem abominatur, & dispositionem taliter factam reddit irritam, & nullam, Cyriac. controv. 254. num. 1. Oldrad. consl. 257. num. 41. prop̄ fin. vers. Fraus insuper, Lambertin. de Jurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. 1. art. 12. num. 8. Tusch. conclus. jur. 474. litt. F. num. 1. Rota decis. 605. num. 16. par. 5. tom. 2. & decis. 536. num. 167. parte 4. tom. 3. Rec.

2. Sed adstrictus erat Patronus præsentare eumdem Titium de tempore vacationis habilem, & iste erat ab Ordinario instituendus, etiamsi non fuisset à Patrone præsentatus, dum quando quis est passivè vocatus per Fundatorem non indiget præsentatione Patroni, sed dicitur præsentatus per Fundatorem, Abb. in cap. Cum in cunctis §. Inferior n. 10. cum seq. de Elect. Rot. in Asten. Beneficii 10. Decembbris 1714. §. Et è contra cor. R. P. D. Ansald. & in Gerunden. juris patronatus 4. Februar. 1715. §. Imò coram R. P. D. Lancetta. Et per oppositionem, seu comparitionem, quam ipse facit intrà quadrimestre, aut semestre coram Ordinario, dicitur illi jus quæsumum, cum comparatio, & oppositio assimiletur, & æquipolleat præsentationi, Cardin. de Luca de jurepatr. discurs. 49. num. 8. Rota decis. 252. num. 2. & seq. cor. Puteo lib. 3. & decis. 99. nu. 1. cor. Pamphil.

3. Pro resolutione tamen hujus quæstionis tria distinguenda sunt tempora nimirum, tempus vacationis Beneficii, tempus præsentationis, & tempus institutionis; si habilitas, & capacitas assequendi Beneficium requiratur de tempore vacationis; tunc certè Patronus prorogari non potest præsentationem usque ad ultimum diem quadrimestrī, aut semestrī, ad effectum ut inhabilis hoc medio tempore habilitetur, & præsentari valeat, sed tenetur præsentare eum, qui de tempore vacationis erat habilis, & si hunc præsentare negligat, debet tamen hoc non obstante iste habilis de tempore vacationis institui ab Ordinario, dummodo intrà terminum compareat coram hoc, & instet sibi conferri

Beneficium, quia in hoc casu utpote præsentatus ab ipsomet Fundatore, non indiget præsentatione Patroni; & ejus comparatio, oppositio, & instantia, facta intrà quadrimestre, aut semestre coram habente instituere habetur loco præsentationis ex auctoritatibus superiùs relatis 4. §. Sed. Si verò eadem habilitas, & capacitas requiratur de tempore præsentationis, aut institutionis optimè potest Patronus differre præsentationem usque ad ultimum diem termini; & præsentare eum, qui hoc interim se habilitavit, non obstante, quod de tempore vacationis aderat alius habilis, & Ordinarius teneatur supersedere usque ad ultimum diem termini, ut docent Lambertin. de jurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. 1. artic. 13. Perez de Lara de Annivers. & Cappell. lib. 2. cap. 9. num. 51. & seqq. Cardin. de Luca de jurepatr. discurs. 45. num. 8. & notavi superiùs Par. I. Can. V. Cas. XIII. num. 4.

Nos in præsentiarum versamur in hoc secundo casu, dum qualitas Clericatus non fuit requisita à Fundatore in eo de familia contemplata de tempore vacationis, sed de tempore præsentationis; unde validè potuit Patronus differre præsentationem usque ad ultimum diem quadrimestrī, & expectare capacitatem Caji, quem præsentare intendebat, non obstante oppositione, & instantia Titii ejusdem familie habilis de tempore vacationis. Hinc patet responsio ad incontrarium allata; procedunt siquidem illa in casu, quo capacitas, & habilitas fuerit à Fundatore requisita de tempore vacationis, non verò de tempore præsentationis, aut institutionis.

ARGUMENTUM.

Terminus ad præsentandum à jure Patronis concessus, an abbreviari, aut prorogari possit.

S U M M A R I U M.

- 1 Papa habet plenissimam potestatem prorogandi, & abbreviandi terminum Patronis à jure concessum ad præsentandum.
- 2 Præsentatio facta in tempore prorogato, dicitur facta intrà legitima tempora.
- 3 Episcopus potest prorogare terminum in sui præjudicium.
- 4 Potest etiam illum abbreviare in Edicto per

- per eum apponi solito ante provisionem Beneficii.
- 5 Fundator in limine fundationis de consensu Ordinarii potest abbreviare, & prorogare terminum ad praesentandum.
  - 6 Gratia prorogationis termini obtenta à Patrono absque expressione praesentationis preventivè factæ ab altero Compatrono est nulla, & num. 9.
  - 7 Legitimè praesentatus est instituendus.
  - 8 Praesentatio facta elapso quadrimestri Patronis ad praesentandum statuto, nullius est efficacie.
  - 10 Gratia sub falso supposito expiscata nullius est roboris.
  - 11 Praesentatio personæ non habentis legitimam etatem ad beneficium curatum consequendum est nulla.

C A S U S VI.

VAcato Beneficio de Jurepatronatus pro una vice ad Familiam A, & pro altera ad Familiam B, æqualiter spectante. Illi de Familia A, praesenterunt Clericum habilem, & idoneum in penultima die quadrimestrī, illi vero de Familia B, in ultima die ejusdem quadrimestrī obtinerunt à Papa, absque tamen expressione dictæ praesentationis preventivè factæ prorogationem aliorum duorum mensium, intrà quos praesenterunt aliud Clericum, pariter idoneum. Quæritur, an hujusmodi prorogatio termini sustineatur.

- 1 Respondendum videtur affirmativè; certum namque, ac indubitatum est Summum Pontificem plenissimam habere potestatem prorogandi, ac abbreviandi terminum à jure statutum Patronis ad praesentandum; unde de validitate dictæ prorogationis termini eis de Familia B, confessæ ambigi minimè posse videtur; sicuti neque dubitari potest de subsistentia presentationis per eos factæ in termino prorogato, dum tempus prorogatum dicitur tempus legitimū, & praesentatio in eo facta dicitur facta intrà legitima tempora, Rota decis. 74. num. 25. & seq. par. 16. Recent. & in Pisana Cappellaniæ 5. Junii 1705. §. Obreprio, coram R. P. D. Lantetta.
- 3 Immò non solùm Summus Pontifex, sed & ipsem Episcopos potest prorogare hujusmodi terminum in sui præjudi-

- cium, & Patronum elapso termino gratiōe admittere ad praesentandum intrà tempus, quo durat devolutio ad ipsius favorem, non verò postea tempore, quo jus quæsumum, & collatio devoluta fuit ad alium superiorem, Lambertin. de jurepat. lib. 2. par. 2. qu. 1. art. 27. Barbos. de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 72. num. 143. Tondut. quæst. benefic. par. 2. cap. 4. §. 9. num. 28. Rota in Senogallien. Beneficii 23. Aprilis 1703. §. Exclusa, coram bona mem. Muto, & in Mediolanen. Beneficii 18. Iunii 1708. §. Altero, coram bo: me: Omanna. 4 Ac illud abbreviare in Edicto, per eum apponi solito ante provisionem Beneficii, cum hac tamen animadversione; quod aut Edictum apponitur ab Episcopo ad instantiam alicujus petentis institutionem, aut collationem Beneficii, & tunc Patroni, & alii interesse habentes, habita illius notitia, tenentur comparere in termino in Edicto præfixo, & praesentare alias si taceant, & non praesentent, & elapso termino Edicti sequuta sit valida institutione, non possunt amplius praesentare, etiamsi adhuc duret terminus juris, nimirum quadrimestrī, aut semestrī, quia tacendo sibi præjudicant Patroni, secū si adhuc non sit sequuta valida institutione, quia tunc non obstante, quod sit elapsus terminus Edicti, dummodò duret terminus juris, Patronus potest comparere, & praesentare; Aut Edictum apponitur ab Episcopo nullo instante, & tunc abbreviatio termini in ipso facta est valida, si Patroni non contradicant, si vero compareant, & petunt sibi indulgeri tempus à jure concessum, non sustinetur, dum Episcopus terminum juris nequit Patronis denegare, aliter esset sacris Canonibus derogare, & jus tertii tollere, quod soli Papæ, & non Episcopis est permisum, Oldrad. cons. 3. per tot. Lambertin. de jurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. 1. art. 28. Garz. de Benefic. par. 9. cap. 4. num. 8. cum seqq. Perez de Lara de Annivers. & Cappell. lib. 2. cap. 9. num. 46. & seqq. Lotther. de re benefic. lib. 2. qu. 13. num. 50. & seqq. Barbos. de offic. & potestate Episcopi par. 3. allegat. 72. num. 143. Vivian. de jurepatr. lib. 6. cap. 7. num. 4. & seqq. Card. de Luca eodem tract. discurs. 49. num. 3. & seqq. 5 Insuper ipse quoque Fundator recedere potest à dispositione hujus Canonis, abbre-

breviando, aut prorogando tempus ad præsentandum in limine fundationis Beneficii de consensu Ordinarii, *Perez de Lara de Annivers. & Cappell. lib. 2. cap. 9. num. 29. Vivian. de jure patr. par. 2. lib. 7. cap. 1. num. 16. & seq. Card. de Luca eodem tract. disc. 64. num. 14. Ventr. in prax. rerum Eccles. par. 2. annot. 1. §. 3. n. 33.*

6. Verumtamen contrarium tuendum est; quoniam in hoc casu gratia prorogationis termini est evidenter subreptitia, dum fuit obtenta ab eis de Familia B, absque expressione præsentationis præventivè factæ ab eis de Familia A, & absque mentione judicialis instantiæ factæ per Præsentatum pro obtainenda institutione. Si enim Summo Pontifici hæc omnia fuissent narrata, aut gratiam prorogationis termini non concessisset, aut difficilius, cum nunquam intendat præjudicare juri quæsito præventivè Præsentati super Beneficio; ut in his terminis definitum fuit à sacra Rota in Pampilonen. *jurispatronatus 4. Februarii 1715. §. Hujusmodi, coram Eminentiss. Scotto, hic impressa.*

Non obstat, quod Papa habeat plenissimam potestatem prorogandi, & abbreviandi terminum à jure concessum Patronis ad præsentandum; siquidem quæstio non est de potestate, sed de intentione, nimis, an Summus Pontifex habuerit intentionem prorogandi terminum in præjudicium præventivè præsentati, quod absolutè negamus, dum summa ejus clementia non patitur gratias impartiri cum præjudicio juris tertio quæsiti.

R. P. D. S C O T T O .

Pampilonen. Jurispatronatus.

Lunæ 4. Februarii 1715.

IN conflictu præsentationum de Rectoria, seu Parochiali Villæ de Lanz, vacante per obitum Didaci ultimi possessoris, secutum sub die 31. Januarii 1713. à Patronis nequaquam concordantibus factarum; Altera nimis à decem, & octo ex vicinis, seu habitatoribus dictæ Villæ in personam Petri, cui ex post accessit approbatio, & suffragium Serenissimi Regis Hispaniarum, penes quem Juspatronatus æquè, ac præfatos vicinos residet; Altera verò à decem, & novem ex

eisdem vicinis, semestri jam prolapo, in favorem Augustini expleta, judicij Ordinarii Pampilonensis stetit pro prima, prævia namque ejus sententia, Petrus in exclusione Augustini, institutionem ad controversam Rectoriam consecutus est.

Delata autem ex remedio appellatio-
nis negotii discussione ad sacrum no-
strum Auditorium sub congruo Dubio à
me proposito -- *An, & cui sit danda Insti-
tutio* -- attentis non minus validis ratio-
nibus, quibus nitebatur anteacta senten-
tia, quam contumacia Augustini compa-
rere recusantis, prodiit responsum -- *Pro
Informante.*

7. Siquidem cum in controversiam revo-
cari nequeat vacatio Beneficii, & perti-
nentia Jurispatronatus modo supra ex-
presso, & Petrus à memoratis Patronis
legitimè præsentatus prædictus sit omni-
bus qualitatibus ad Parochiale assé-
quendam, juxta Canonicas sanctiones
requisitis, prout ex attestacionibus Ordinarii,
necessariò promanat, quod ab eo-
dem Ordinario ritè, meritòque fuerit ad
Rectoriam institutus, quæ proindè insti-
tutio neque à nostro Tribunali eidem
erat deneganda, juxta *Text. in cap. Mo-
nasterium 16. cap. cum Bertoldus, de re ju-
dic. & aliás dixit Rota decis. 189. num. 1,
ad 3. coram Bisch. decis. 318. num. 4. & 405.
num. 1. & decisione 296. num. 1. par. 3.
recent.*

E' conspectu autem præsentationis ti-
tulis omnibus subinxæ, non meretur op-
poni altera præsentatio à Compatronis
8 vicinis ab Augustino reportata; Illa enim
in primis nullum jus suppeditare posse
visa fuit Præsentato, tamquam emanata
extra tempus à jure præfinitum; Nam
cum obitus ultimi possessoris evenerit
usque ad mensem Januarii anni 1713. &
vacatio Parochialis exinde profluens,
certò innotuerit prædictis Compatronis,
prout habetur tam ex eorum mandato
procuræ ad præsentandum, quam à plu-
ribus confessionibus in judicio emissis,
de quibus *Summario num. 13. & 14. con-
sequitur*, quod præsentatio in favorem
Augustini, nonnisi sub die 31. Augusti
subsequentis expleta; & sic elapsò jam
non solùm quadrimestri Patronis ad præ-
sentandum statuto, sed & integro seme-
stri, nullius fit roboris, & efficaciam, ad
tra-

tradita per Lap. alleg. 71. num. 2. Vivian. de jurepatr. lib. 7. cap. 62. num. 9. & seq. & cap. 7. num. 9. Lotther. de re benef. lib. 2. qu. 6. num. 38. Rota decis. 2. num. 9. coram Priolo, & in Mellevitana jurispatr. 5. Junii 1697. §. Tum quia, coram Reverendissimo D. meo Decano. Quin potius dicendum est, quod totum jus consolidatum remanserit in ceteris Compatronis intrà legitimum tempus præsentantibus, Card. de Luca de jurepatr. disc. 41. num. 6. & 7. Rota decis. 199. num. 10. & decis. 230. n. 4. & 5. coram Duran.

Hujusmodi verò substantialem defectum nequaquam supplere valuit gratia Apostolica prorogationis aliorum trium mensium ab ipsis Patronis obtenta, cuius vigore contendere possint præservatum sibi jus præsentandi; Quoniam gratia prædicta apparuit subreptionis, & obreptionis vitio infecta; ideoque nullum præsidium Patronis præbere, juxta firmata per Rot. in decis. 56. num. 12. & seq. in Mantiss. ad ornat. Cardin. de Luca lib. 13. tit. de jurepatr. Et quidem subreptio innegabiliter resultabat, ex quo nullamentio facta fuit de præsentatione præventivè obtenta à Petro, & de judicialibus instantiis jam ab ipso plures repetitis pro assequenda institutione; Quapropter cum ex talibus circumstantiis jus quæsumum fuerit Petro super Rectoria, de qua agitur, prout in terminis similibus firmavit Rot. decis. 74. num. 7. & 8. par. 16. recent. decis. 52. num. 7. & 9. coram R.P.D. meo Ansaldo, & in Salernitana jurispatr. 26. Februarii 1714. §. Cum igitur, coram Me; profectò fatendum est, quod si Summo Pontifici hæc omnia fideliter narrata fuissent, vel à concedenda gratia prorogationis abstinuisse, eo quia tanta Principis clementia non patitur, gratias umquam impartiri cum præjudicio juris tertio quæsiti, ut notat Vivian. de jurepatr. lib. 14. cap. 2. n. 62. & dixit Rot. decis. 551. num. 7. coram Cavalier. Vel saltè ad id difficilius devenisset, quod sufficiens reputatur, ad hoc ut gratia ob subreptionem nulla dijudicetur, ad firmata per Rot. decis. 108. num. 13. & 14. par. 10. & decisione 74. num. 22. & sequ. par. 16. recent.

Neque minus patens erat obreptio resultans ab expressione à dictis Patronis
Pars III.

in supplicatione emissa, quod personam idoneam intrà tempus à jure præfixum eisdem præsentare permisum non erat, quando insubstantia mox dictæ assertio-
nis ictu oculi evincitur, reflectendo, quod aderat Petrus non solum præsen-
tatus à ceteris Compatronis, sed insu-
per approbatus ab Ordinario, tamquam
pollens omnibus prærogativis ad Paro-
chiam administrandam necessariis. Gra-
tia autem sub falso supposito expiscata,
cum emanare dicatur citra intentionem
Pontificis illam concedentis, nullius effi-
caciæ in judicio censenda est, ut docet
Rota decis. 58. num. 39. coram Arguelles,
decis. 296. num. 1. coram Celso, & decis. 25.
num. 16. inter impressas ad ornat. Card. de
Luca lib. 13. tit. de jurepatr.

Verùm quatenus etiam per modum
hypothesis admittatur, quòd gratia pro-
rogationis à decem, & novem ex sæpe-
dictis vicinis reportata, quidquam in eo-
rum Beneficium esset operatura, adhuc
ex alio capite illorum præsentatio in fa-
vorem Augustini exarata juribus omnino
vacua detegitur, ex defectu videlicet le-
gitimæ ætatis Præsentati vix excedentis
de tempore suæ præsentationis annum
vigesimumtertium contra literalem, &
perspicuam sanctionem Sacri Concilii
Tridentini, requirentem, ut qui ad Cu-
ram Animarum gerendum est assumendus
saltè vigesimumquintum annum attin-
gat ex ses. 24. cap. 12. & idcirco Præsen-
tato de persona prorsus incapaci ad Be-
neficium Curatum consequendum ha-
benda est, ac si facta non esset, juxta
firmata per Fagnan. in cap. Cum in cunctis,
de elect. num. 31. & seq. to. 1. Barbos. vot.
decis. 78. num. 9. lib. 3. Rota decis. 619. n. 7.
& 8. par. 19. to. 2. recent. & decis. 52. n. 3.
coram R. P. D. meo Ansaldo.

Quod sanè locum sibi vindicat, etiam si
capacitas in Præsentato ex post super-
venerit, cum Augustinus jam ad Sacer-
dotium promotus reperiatur, nam ad
differentiam simplicis extrajudicialis no-
minationis, quando agitur de Præsenta-
tione facta coram Ordinario attenditur
præcisè tempus illius, neque suffragatur
capacitas, seu habilitas postea superven-
ta, ut latè firmavit Rota in Fribingen. Cano-
nicatus 4. Julii 1694. coram Eminentiss.
Priolo, & 18. Aprilis 1695. coram Me.

Postremò animadvertebant Domini, quod præcisivè ab inspectione respicien-
te vocum computationem, quam consul-
tò omittendam censuerunt, tamquam ad
Causæ decisionem minimè necessariam,
semper in omnem casum firmum erat,
quod Augustinus numero vocum nequa-
quam vincebat Petrum; Unde data etiam
paritate juremeritò intrabat gratificatio
Ordinarii, pro cuius judicio stat omnis
præsumptio, eo quia Ecclesiæ sibi com-
missæ majus bonum unicè spectasse cen-
setur, ut fuit dictum in Albanen. Archi-

presbyteratus 29. Januarii 1703. §. Ac
propterea, & in Placentina Parochialis 16.
Martii 1708. §. Concomitante, coram R.
P. D. meo Ansaldo. Proindeque cum hæc
faveat Petro tam circa mores, quām re-
spectu habilitatis multipliciter commen-
dato, concludere opportet, quod illi de-
bita sit institutio, ex traditis per Barbos.
de Episcop. allegat. 72. num. 200. & sequ.
Panimoll. decis. 137. num. 2. & seq. Rota in
Melevitana jurispatr. 5. Julii 1697. coram
Reverendis. D. meo Decano.

Et ita altera &c.

